ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτική:
ΕΝ ΤΩι ΕΣΩΤΕΡΙΚΩι: Ἐτησία Σελ. 10, Ἐξάμηνος » 5
ΕΝ ΤΩι ΕΞΩΤΕΡΙΚΩι: Ἐτησία Σελ. 12, Ἐξάμηνος » 7
Τιμὴ ἑκάστου φύλλου ψρόσια 2.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ
ΤΗι ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Ἀγορὰ Κύκκου Ἀριθ. 26.

ΕΤΟΣ Γ' ΑΡΙΘ. 475

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι (Κύπρου),
τῇ 8ῃ Μαΐου 1915.

ΖΗΤΩ Η ΕΝΩΣΙΣ

ΣΩΣΟΝ, ΚΥΡΙΕ, ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ

Ἡ τηλεγραφικὴ ἀγγελία τῆς παρελθούσης Κυριακῆς περὶ τῆς κρισιμότητος τῆς ὑγείας τοῦ Βασιλέως ἡμῶν, ὥστε νὰ ἀποσυρθῇ ἡ Α. Μεγαλειότης τῶν ὑποθέσεων τοῦ Κράτους, καὶ ἡ προσθήκη ὅτι ἡγωνία ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων, ἐπέσκηψεν ὡς κεραυνὸς καὶ κατέπληξε τὸ Πανελλήνιον, τῆς πανελληνίου δὲ καταπλήξεως ἔννοιαν ἔχει πᾶσα ἐπιτομὴ τοῦ Ἑλληνισμοῦ, διότι πᾶσα κοινότης Ἑλληνικὴ ἐλευθέρα καὶ δούλη καὶ ἐν διασπορᾷ τὴν αὐτὴν ᾐσθάνθη κατάπληξιν καὶ ὀδύνην πρὸ τοῦ μεγέθους καὶ τῆς ὀξύτητος τῆς ἐπικρεμασθείσης οὕτως ἐθνικῆς συμφορᾶς.

Θλίψιν καὶ ὀδύνην πολλάκις αἰσθάνεται πᾶς ἄνθρωπος ἐν τῷ βίῳ του εἴτε θρηνῶν τὴν πρόωρον ἀπώλειαν προσφιλεστάτης ὑπάρξεως εἴτε ὑπὸ ἄλλων πληγμάτων τῆς μοίρας προσβαλλόμενος, δὲν πιστεύομεν ὅμως ὅτι ἅπαν διεβιβάσθη τόσον στυγνὴ καὶ τραχεῖα ἡ ἀγγελία περὶ ἀγωνίας τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου πᾶσα ψυχὴ Ἑλληνικὴ νὰ ᾐσθάνθη ποτὲ βαθύτερον κλονισμὸν καὶ ἀλγεινοτέραν ὀδύνην, οὐδεμία δέ ποτε θλίψις καὶ κατήφεια ἐγένετο γενικωτέρα καὶ εἰλικρινεστέρα ἐκείνης, ἥτις μετὰ τῆς τρομερᾶς ἀγγελίας ὡς ζοφερὸν νέφος ἐξηπλώθη καθ' ἅπασαν τὴν πόλιν ἡμῶν.

Ὁ λαὸς ἐν τῇ ὀδύνῃ του ἐστράφη πρὸς τοὺς ναοὺς καὶ αὐθόρμητος συνέρρευσεν εἰς τὸν εὐρυχωρότατον τῆς πόλεως Ναὸν, ὅπου ὑπὸ τὰς εὐλογίας τοῦ Πρωθιεράρχου τῆς Νήσου οὐδέποτε ἄλλοτε ἐπεκράτησε τοσοῦτον σεμνὴ κοσμιότης καὶ βαθεῖα κατήφεια ὥστε ἐν μέσῳ Ἐκκλησιάσματος παμπληθῶν ζώντων πλασμάτων νὰ μὴ ταράσσῃ τὴν σιγὴν τοῦ ναοῦ καὶ μία μόνη πνοή.

Οὐδέποτε οὕτω παμπληθὲς ἐκκλησίασμα ἔπεσεν εἰς γόνατα τόσον ὁμοθύμως καὶ βαρέως ἐπὶ τοῦ μαρμαρίνου δαπέδου τοῦ ναοῦ καὶ οὐδέποτε δέησις ἀνεπέμφθη πρὸς τὸ Θεῖον ἀπὸ τῶν μυχαιτάτων τῆς καρδίας μυριοπληθῶν προσκυνητῶν, ὅσον κατὰ τὴν τελεσθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Πρωθιεράρχου δέησιν ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ Φανερωμένης τῇ π. Κυριακῇ.

Ἀπῆσαν ἐκ τοῦ ναοῦ μόνον οἱ ἀποδημοῦντες καὶ ὅσοι καὶ ὅσαι δὲν ἔλαβον γνῶσιν τῆς ἀκαριαίας καὶ αὐτοσχεδίου τελετῆς ἅμα τῇ ὀδυνηρᾷ ἀναγγελίᾳ.

Εἴθε ἡ τηλεγραφικὴ ἐκείνη ἀγγελία νὰ ἀποδειχθῇ ἀναλήθης ἢ ὑπερβολικὴ καὶ ἡ ὑγεία τοῦ ἐνδόξου καὶ μεγάλου Βασιλέως ἡμῶν νὰ διατελῇ σιδηρᾶ πάντοτε καὶ ἄτρωτος, ἀπομένει ὅμως πάντοτε ἀπὸ τῆς ἀγγελίας ἐκείνης ἡ ἐκδήλωσις ἀληθοῦς πρὸς τὸν Βασιλέα ἡμῶν λατρείας τοῦ λαοῦ Του οὐ μόνον τοῦ ἐν Ἀθήναις ἀλλὰ καὶ τοῦ ἐν πάσῃ γωνίᾳ Ἑλληνικῇ ἢ ξένῃ ὅπου ζῶσι καὶ ἀνσπνέουν Ἕλληνες· ἀπομένει ἔτι μία δέησις ἡς ἡ ἠθικὴ δύναμις παρὰ πολλοῖς θὰ ἐγένετο ἀληθὴς ἀποκάλυψις βαθυτάτου αἰσθήματος θρησκευτικοῦ, ὅπερ οὐδέποτε πρότερον ὑπώπτευσαν ἐν ἑαυτοῖς; καὶ σπανιώτατα ἀνεπέμφθη πρὸς τὸ Θεῖον δέησις εἰλικρινεστέρα καὶ θερμοτέρα, ὥστε νὰ δυσωπήσῃ τὴν θείαν δικαιοσύνην καὶ νὰ ἐπισπάσηται τὴν εὐσπλαχνίαν καὶ τὴν χάριν τοῦ Παναγάθου Θεοῦ.

Ἐὰν ἦτο δυνατὸν νὰ προσήρχοντο εἰς τὴν δέησιν ἐκείνην οἱ κυβερνῆται τῆς Νήσου καὶ οἱ μᾶλλον δύσπιστοι ξένοι θὰ ἐπείθοντο ἄκοντες καὶ ἀκραδάντως ὅτι αἰώνιοι καὶ ὄρρηκτοι, ἱεροὶ καὶ ἀπαραβίαστοι δεσμοὶ συνέχουσι τὸν Κυπριακὸν λαὸν μετὰ πάσης τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς καὶ οὐδεὶς ἄλλος Βασιλεὺς βασιλεύει τοῦ νοῦ καὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ ἢ ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων καὶ Βασιλεύς του:

Φέρεται κοινῶς ἡ ἐπιφώνησις:

Ὁ Βασιλεὺς ἀπέθανε! Ζήτω ὁ Βασιλεύς! καὶ ἐπὶ τῷ κινδύνῳ ἢ τῷ θανάτῳ Βασιλέων διαδηλοῦνται ἐκδηλώσεις πανδήμου θλίψεως καὶ πένθους, ἀλλ' ἔχουσιν αὗται πολλάκις τὸ κατὰ συνθήκην ὑποτυπῶδες καὶ ἐπίπλαστον, χωρὶς ποσῶς νὰ θίγωσι τὴν καρδίαν καὶ τὴν ψυχὴν αὐτὴν τῶν θλιβομένων.

Παρ' ἡμῖν τοῖς Ἕλλησιν ἡ ἔννοια τοῦ Βασιλέως ἔχει ἄλλην ὅλως καὶ ἐξαιρετικὴν ὑπόστασιν καὶ οὐσίαν· ὁ Βασιλεὺς παρ' ἡμῖν δὲν εἶνε ἁπλῶς ὁ ἀνώτατος ἄρχων τοῦ ἔθνους, ἀλλ' ἐκπροσωπεῖ μακρότατον καὶ μέγιστον ἐθνικὸν παρελθὸν ἀπὸ τῶν ζωντανῶν ἀναμνήσεων τοῦ ὁποίου ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ πᾶσα ἤντλησεν ὅλον τὸ θάρρος καὶ τὴν ἐθνικὴν ζωὴν καὶ τὴν πίστιν ἐπὶ αἰσιώτερον μέλλον, ἐπὶ τὴν ἐθνικὴν ἀναγέννησιν καὶ τὴν πλήρη ἐθνικὴν ἀποκατάστασιν.

Οἱ Ἕλληνες εἴμεθα ἔθνος δημοκρατικώτατον, καὶ τὸ καθαρώτερον καὶ γνησιώτερον δημοκρατικὸν πολίτευμα ἐγεννήθη καὶ διεμορφώθη καὶ ἐπεκράτησε παρὰ πάσῃ Ἑλληνικῇ ἐπιτομῇ εἴτε ἐν Ἑλλάδι εἴτε μακρὰν ταύτης καὶ εἰς τὰς ἀπωτάτας ἀποικίας ἀπὸ Κυρήνης μέχρι Χερσῶνος καὶ ἀπὸ Μασσαλίας μέχρι Φάσων τοῦ Ἴστρου.

Παρὰ πάντα ὅμως ταῦτα οἱ νεώτεροι Ἕλληνες δημοκρατικοὶ παραμείναντες εἴμεθα καὶ βασιλικώτατοι, διότι ὑπερχιλιετὴς ἔνδοξος καὶ λαμπρότατος ἐθνικὸς καὶ πολιτικὸς βίος ὑπὸ τὴν Βυζαντιακὴν Αὐτοκρατορίαν ἀπετέλεσε καὶ κατὰ τὸν μακραίωνα ἐν δουλείᾳ βίον τοῦ ἔθνους τὸ ὡραιότερον καὶ γοητευτικώτερον ἐθνικὸν ὄνειρον, καὶ πρὸς τὴν πλήρη ἀναβίωσιν καὶ ἀποκατάστασιν αὐτοῦ τείνει ἀκάματος καὶ ἀμετάτρεπτος πᾶσα καρδία καὶ ψυχὴ Ἑλληνική.

Τῶν λαμπρῶν καὶ μεγάλων τούτων ἐθνικῶν ἀναμνήσεων προεξάρχει καὶ κυριαρχεῖ ἡ μορφὴ Βασιλέως, ὃν ἡ ἐθνικὴ φαντασία ἀναπλάττει κατὰ τὰ τελειότερα πρότυπα τῶν μεγάλων Αὐτοκρατόρων τοῦ Βυζαντίου, ὅσοι καὶ τὴν ἐθνικὴν ἱστορίαν ἐλάμπρυναν διὰ τῶν μεγάλων ἀρετῶν καὶ τῶν μεγάλων καὶ ἀθανάτων τροπαίων αὐτῶν καὶ τὴν ἀνθρωπότητα ἐξυπηρέτησαν προαγαγόντες μὲν τὸν τελειότατον πολιτισμὸν, πατάξαντες δὲ καὶ διασκεδάσαντες πάντα κίνδυνον ἀπὸ βαρβαρικῶν ἐπιδρομῶν, δι' ὃ τὸ Ὀρθόδοξον Ἑλληνικὸν Γένος καίτοι δοῦλον καὶ ἀβασίλευτον ἐπὶ αἰῶνας δὲν ἔπαυσε ψάλλον:

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου
νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος.

Κλῆρος τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς ἐγένετο ὁ κατὰ βαρβάρων πόλεμος, διότι οἱ Ἕλληνες ἐγένοντο ὁ πρῶτος ἀληθῶς πεπολιτισμένος λαὸς ἐν τῷ κόσμῳ.

Δὲν δύναται νὰ νοηθῇ παρ' Ἕλλησι Βασιλεὺς καθήμενος ἐπὶ θρόνου ὡς μονάρχης ἀσιάτης ἢ ρωμαῖος αὐτοκράτωρ τῆς παρηκμακυίας Ῥώμης θυμιώμενος καὶ προσκυνούμενος, ἀλλ' εἴτε ξιφήρης ὡς ὁ Μ. Ἀλέξανδρος ἐπιτρέχων τὴν βάρβαρον Ἀσίαν πρὸς ἐκπολιτισμὸν καὶ ἐξημέρωσιν αὐτῆς εἴτε θεραπεύων ἐν εἰρήνῃ καὶ προάγων ὅ,τι εὐγενὲς, ὡραῖον καὶ ὑψηλόν.

Τὸν Βασιλέα ἀνέμενεν ἐπὶ αἰῶνας τὸ Ἑλληνικὸν Γένος κατὰ τὸν μακρότατον καὶ πικρότατον χειμῶνα τῆς δουλείας του, καὶ ὅτε ἠδυνήθη νὰ ἐλευθερώσῃ μικρὰν μόνον γωνίαν τῆς μεγάλης προγονικῆς κληρονομίας του, ἀνεζήτησε διὰ τὸ μικρὸν καὶ θνησιγενὲς φαινόμενον κράτος ἕνα Βασιλέα, γινώσκον ὅτι διὰ τῆς ἀπείρου καὶ φλογερᾶς πίστεώς του καὶ ὁ Βασιλεὺς θὰ ἐνισχύετο καὶ θὰ ἐμεγαλύνετο καὶ τὸ θνησιγενὲς Βασίλειον εἰς τὸ πᾶσμα ὅλων θὰ ἔζη καὶ θὰ ἐκρατύνετο.

Περιπετειώδης καὶ ἐμπεριστατος ἐγένετο ὁ βίος καὶ ἡ πολιτεία τῆς νέας Ἑλλάδος ἐπὶ δεκάδας ἤδη ἐτῶν, χωρὶς ὅμως οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν νὰ ἀπογοητευθῇ καὶ ἀποθαρρυνθῇ τὸ δαιμόνιον καὶ ἀθάνατον ἔθνος πιστεῦον ἀκραδάντως εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς ἑαυτὸ, μέχρις οὗ ἀπεκαλύφθη ὁ ὀνειρώδης Βασιλεὺς, οὗτινος τὸ ὄνομα ἐβαυκάλησεν ἐπὶ αἰῶνας τὰς διαδοχικὰς γενεὰς τοῦ Γένους ἡμῶν, ὁ Βασιλεὺς ὃν ἀνέπλαττε τὸ ἔθνος ἀπ' αἰώνων κατὰ τὸ πρότυπον τῶν μεγαλειτέρων καὶ ἐνδοξοτέρων Βασιλέων του μιᾶς μεμακρυσμένης ἀλλ' ἀλησμονήτου ἐθνικῆς περιόδου, ἀνέζησε καὶ ἀνίστη ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ **Κωνσταντίνου ΙΙΒ'.**

Ἐν Αὐτῷ τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἀνεγνώρισε τὸν παντελῶς ἄξιον κληρονόμον καὶ διάδοχον τῶν Ἑλλήνων Αὐτοκρατόρων τοῦ Βυζαντίου, καὶ ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν αὐτοῦ ὥρμησεν εἰς νέους κατὰ βαρβάρων πολέμους, καὶ ἀνήγειρεν ἐκ νέου τὰ παλαιὰ τρόπαια ὑψηλότερα, λαμπρότερα, μεγαλοπρεπέστερα καὶ καθαρώτερα καὶ ἁγνότερα, διότι ἠγωνίζετο ὑπὲρ τῶν εὐγενεστάτων καὶ ἱερωτάτων ἰδεωδῶν τῆς ἀνθρωπότητος.

Τριάκοντα ὅλοι αἰῶνες ἀπὸ τῆς πολιᾶς κορυφῆς τοῦ θείου Ὀλύμπου ἐχαιρέτισαν ἀποκαλυπτόμενοι πρὸ τοῦ Στρατηλάτου Βασιλέως Κωνσταντίνου ἀπὸ νίκης εἰς νίκην ἀγόντος τὰς Ἑλληνικὰς στρατιὰς ἐλαυνομένας καὶ πάλιν καὶ ὁρμώσας κατὰ τῶν προαιωνίων ἐχθρῶν, ἵνα ἐπαναφέρωσι τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὸν πολιτισμὸν εἰς τὴν κοιτίδα αὐτῶν.

Οἱ δύο ἔνδοξοι πόλεμοι κατὰ δύο προαιωνίων καὶ βαρβάρων ἐχθρῶν ἐγένοντο συνέχεια τῶν τρισχιλιετῶν ἀγώνων τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς, ἀλλὰ δὲν ἤγαγον ἀκόμη εἰς τὸ περιπόθητον τέρμα.

Ἡ εἰρήνη τοῦ Βουκουρεστίου παρέσχε μόνον ἀνακωχὴν καὶ ἀνάπαυλαν ἐφ' ἡμέρον, ἵνα τὸ ἔθνος δρμήσῃ καὶ πάλιν μετὰ νέας δυνάμεως καὶ ὁρμῆς ἐκεῖ ὅπου ἀπ' αἰώνων ὠθεῖται ὑπὸ τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεώς καὶ τῆς ἐθνικῆς ἱστορίας του. Ὁ μέγας στρατηλάτης Βασιλεὺς δὲν ἀνεπαύθη οὔτε αὐτὸς εἰς τὰς δάφνας Του ἀλλ' ἀδιακόπους καταβάλλει προσπαθείας ἵνα ἀναδείξῃ τὴν νέαν Ἑλλάδα φοβερὰν εἰς τοὺς ἐχθροὺς καὶ σεβαστὴν εἰς τοὺς φίλους αὐτῆς.

Ἡ ἐθνικὴ δὲ Μοῦσα ἡ ἀπρόσωπος καὶ ἀνεπίδεικτος δι' ἀγνώστου καὶ μὴ κατ' ἐπάγγελμα ποιητοῦ τὴν ἐθνικὴν προσδοκίαν καὶ εὐχὴν ἀπεκρυστάλλωσεν εἰς ζωντανοὺς καὶ σπαίροντας στίχους ὡς ἑξῆς:

Ἄγρια βουνὰ τῆς Τζουμαγιᾶς
μαῦρα στενὰ τῆς Κρέσνας
ποὺ κρύβετε τὴν λεβεντιὰ
τόσων παλληκαριῶν μου,
μιὰ χάρι μόνο σᾶς ζητῶ
σὰν πονεμένη μάννα.
Ὅσο ποδάρι βάρβαρο
πατεῖ τὰ χώματά σας
ποτὲ μὴ ξαστερώσετε
τὸν ἥλιο μὴ χαρῆτε,
γιὰ νὰ μὴ λυώσουν τὰ παλιὰ
χιόνια ποὺ σαβανώνουν
τῆς λευτεριᾶς τοὺς σταυραητοὺς
ποὺ χαίρουντ' ἡ κορφές σας
ὅσο νἀρθῇ μιὰν ἄνοιξη
κ' ἕνα καλοκαιράκι
νὰ καβαλκέψῃ ὁ Βασιλιᾶς
νἀρθῇ νὰ τοὺς ξυπνήσῃ
κι' ὅλοι μαζὶ μὲ μιὰ καρδιὰ
νὰ μποῦμε μέσ' τὴν Πόλη.

Καὶ ὁ Βασιλεὺς οὗτος, ὁ φέρων τὸ χρησμόδοτον ὄνομα ἀσθενεῖ βαρέως καὶ ἀκόμη ἀγωνιᾷ καὶ διὰ τοῦτο ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ ἀναπέμπει ἀπὸ τῶν μυχαιτάτων τῆς ψυχῆς αὐτῆς τὴν θερμοτάτην καὶ δικαιοτάτην δέησιν καὶ ἐπίκλησιν:

Σῶσον, Κύριε, τὸν Βασιλέα.

ΤΟ ΤΙΜΗΜΑ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΟΣ

«Φιλοκαλοῦμεν μετ' εὐτελείας καὶ φιλοσοφοῦμεν ἄνευ μαλακίας».

Θουκυδίδης.

Ἐν τῶν ἀξιολογωτάτων ἄρθρων ὅσα ἐγράφησαν περὶ τοῦ πολέμου εἶνε καὶ τὸ τοῦ κ. Ἐρβέρτου Οὐ. Χόργουϊλ ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν **«Τὸ τίμημα τῆς ἀνθρωπότητος»** (*The cost to humanity*) ἐν τῷ «*Atlantic Monthly*».

Ἐν τῇ ἠρεμίᾳ τοῦ σπουδαστηρίου του ὁ κ. Χόργουϊλλ προσήγγισε τὴν πραγματικότητα ὑπὲρ πάντα ἀνταποκριτὴν εἰς τὰ χαρακώματα ἢ καὶ ὑπὲρ τοὺς Στρατάρχας αὐτοὺς τὸν Ζόφερρ καὶ τὸν Φρέντς καὶ τὸν Μέγαν Δοῦκα, καὶ τὸ ἄρθρον του εἶνε κατ' ἐξοχὴν περιληπτικὸν καὶ τὰ μάλιστα διορατικὸν τῶν τὰ μάλιστα συγκινητικῶν γεγονότων ἅτινα δεικνύουσι τὴν τρομερὰν παραφροσύνην τοῦ πολέμου.

—Μέγας ἐπιστήμων νεκρός.

«Ὅταν εἰδήμονες στατιστικογράφοι συμπληρώσωσι τοὺς ὑπολογισμοὺς τῶν προϊόντων καὶ τῶν ὑπολειμμάτων λέγει ὁ κ. Χόργουϊλλ, οἱ ἀριθμοί των θὰ γένωνται λίαν ἀνεπαρκεῖς πρὸς ἀκριβῆ ὑπολογισμὸν τοῦ φόρου ὃν ἔλαβεν ὁ πόλεμος ἐπὶ τοῦ πολιτισμοῦ ἡμῶν καὶ τῶν ἐρχομένων γενεῶν.

«Μία μόνη περίπτωσις θὰ καταδείξῃ τὴν φύσιν τῶν παρατηρήσεων ἥτις δὲν θὰ ἔχῃ θέσιν ἐν οἱῳδήποτε στατιστικῷ πίνακι.

Κατ' Αὔγουστον τοῦ 1913 ἐγένετο τὸ 17ον Διεθνὲς Ἰατρικὸν Συνέδριον ἐν Λονδίνῳ. Κοινῇ συναινέσει τὸ μάλιστα διακεκριμμένον μέλος του ἦτο ὁ Καθηγητὴς Παῦλος Ἔρλιχ ἐκ τῆς ἐπὶ τοῦ Μαίνου Φραγκούρτης, καὶ τὸ μᾶλλον ἀξιοσημείωτον θέμα του ἦτο ἡ ἀνακοίνωσις αὐτοῦ περὶ τῆς χημιοθεραπείας μετ' εἰδικῆς ἀναφορᾶς εἰς τὸ περίφημον φάρμακόν του, τὸ σαλβαρσάν, «ἡ ἀνακάλυψις τοῦ ὁποίου», ἔγραψεν ὁ λονδίνειος «Χρόνος» εἶνε τὸ περιφανέστατον κατόρθωμα τῆς ἡμέρας».

Ὁ Καθηγητὴς Ἔρλιχ αὐτὸς ἀποδίδει μέγα μέρος τῆς τιμῆς διὰ τὴν ἀνακάλυψιν του εἰς συνάδελφόν του ἐν Φραγκούρτῃ τὸν Δρα *Bertheim* ὅστις ἀποτελεῖ τὴν μεγίστην σήμερον αὐθεντίαν ἐπὶ τῶν ὀργανικῶν συνθέσεων τοῦ ἀρσενικοῦ, ἄνευ τῶν ὁποίων ἡ ἐπιτυχία τῶν ἐρευνῶν τοῦ Καθηγητοῦ Ἔρλιχ πρὸς ἐφεύρεσιν ὄντως ἀξιολόγων φαρμάκων κατὰ τῶν πρωτοζωϊκῶν νόσων θὰ ἦτο ἀνέφικτος. Ὁ Δρ **Βερτάϊμ ἦτο ἐκ τῶν πρώτων φονευθέντων Γερμανῶν στρατιωτῶν κατὰ τὸν παρόντα πόλεμον.**

—Μία ἀπώλεια δι' ἑκάστην χώραν.

«Δὲν εἶνε ὑπερβολικὸν νὰ εἴπωμεν ὅτι ἡ σφαῖρα ἢ ἡ ὀβίς, ἢ ἡ λόγχη ἥτις ἐφόνευσε τὸν Δρα Βερτάϊμ ἐφόνευσεν ὡσαύτως ἄγνωστον ἀριθμὸν πασχόντων τοῦ μέλλοντος εἰς ὅλας τὰς ἐθνότητας, ὧν ἡ ζωὴ ἠδύνατο νὰ σωθῇ διὰ τῶν ἀνακαλύψεων ἃς θὰ κατώρθου οὗτος ἐὰν ἡ σταδιοδρομία του δὲν διεκόπτετο τόσον προώρως. Εἰς τοὺς ἐπισήμους πίνακας ὁ θάνατός του τεχνικῶς λογίζεται ὡς «ἀπώλεια» διὰ τὴν Γερμανίαν μόνην. Πράγματι ὅμως προὔξένησεν ἀπώλειαν οὐχ ἧττον βαρεῖαν εἰς τὴν Γαλλίαν, εἰς τὴν Ἀγγλίαν, εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ ἀληθῶς εἰπεῖν, εἰς πᾶσαν χώραν, ἥτις ἐπωφελεῖται τὰς προόδους τῆς ἐπιστημονικῆς Ἰατρικῆς. Ἤξιζεν ἡ «στρατιωτικὴ σημασία» τῆς ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τοῦ ἑνὸς τούτου στρατιώτου διὰ τοὺς Συμμάχους τὴν τιμὴν ἣν ἐν τέλει στοιχίζει εἰς αὐτοὺς ὁ θάνατός του;

—Νέοι νεκροὶ Ἰατροί.

Εἰς πάσας τὰς ἐκθέσεις τοῦ πολέμου οὐδὲν ὑπάρχει παθητικώτερον συντόμων τινῶν νεκρολογικῶν σημειώσεων, δημοσιευομένων ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν εἰς τὴν «Βρετ. Ἰατρικὴν Ἐφημερίδα» (*British Medical Journal*) νέων ἰατρῶν, ὑπηρετούντων εἰς τὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν ὡς χειρούργων εἰς τὸ μέτωπον τοῦ πολέμου, τοὺς ὁποίους ἡ φθορὰ τοῦ πολέμου ἔρριψεν ἐπὶ τοῦ σωροῦ, ἀκριβῶς ὅτε μετὰ μακροχρόνιον καὶ ἐπίμονον σπουδὴν ἤρχιζον νὰ καρποφορῶσιν. Ἀναγινώσκομεν περί τινος τούτων: Ἐὰν ὁ πόλεμος ἐφείδετο τῆς ζωῆς του, οὐδὲν ὕψος ὑπάρχει ἐν τῷ ἐπαγγέλματί του εἰς ὃ δὲν θὰ ἔφθανεν.»

Περὶ ἄλλου δὲ, ὅτι ἐν δοκίμιον δι' οὗ ἐκέρδησε τὸ βραβεῖον εἰς τὸ Νοσοκομεῖον τοῦ Λονδίνου ἐθεωρεῖτο ὡς σοβαρότατον ἔργον σταθερᾶς ἐκχειλίσεως πρωτοτύπου ἐργασίας διὰ τὸ μέλλον· καὶ περὶ ἄλλου, λαβόντος τὸ βραβεῖον ἀνδρείας (V. C. Σταυρὸς Βικτωρίας), ἐπὶ τῷ ὅτι περιέθαλπε τοὺς τραυματίας ὑπὸ τὸ πῦρ τοῦ ἐχθροῦ, ὅτι ἐμελέτα τὸ πρόβλημα τῆς ἀσθενείας τοῦ ὕπνου ἐν Ἀφρικῇ καὶ ἤλπιζε συντόμως νὰ ἀγάγῃ τὸ ἔργον του εἰς πρακτικὸν ἀποτέλεσμα.

—Ἄνδρες πολλὰ ὑπισχνούμενοι.

Ὁ κ. Χόργουϊλλ ἔπειτα ἀναφέρει τὰ ὀνόματα καὶ τὴν θέσιν πολλῶν Γερμανῶν διακεκριμμένων, ἐν τοῖς γράμμασι, ταῖς ἐπιστήμαις καὶ ταῖς τέχναις οἵτινες ἀπέθανον ἤδη εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης.

«Τηλεγράφημα ἐκ Παρισίων πρὸς Λονδίν. ἐφημερίδα ἀναφέρει ὡς ἀξιοσημείωτον χαρακτηριστικὸν τοῦ καταλόγου τῶν Γαλλικῶν ἀπωλειῶν τὰς ὁμάδας καθηγητῶν πανεπιστημίων πανταχόθεν τῆς Γαλλίας οἵτινες ἔπεσον ὑπὲρ πατρίδος.

«Ὡς πρὸς τοῦτο, διὰ λόγους γνωστούς, οἱ κατάλογοι τῶν Βρεττανικῶν ἀπωλειῶν δὲν παρέχουσι τόσον τραγικοὺς ἀριθμοὺς, ἀλλ' ἤρχισαν νὰ ἐμ-

φανίζωνται τὰ ὀνόματα νέων πανεπιστημιακῶν ἀνδρῶν, μεγάλου μέλλοντος, οἵτινες εὗρον τὸν θάνατον εἰς τὰ πεδία τῆς μάχης.

«Ταῦτα εἶνε μόνον τὰ πρωτόλεια τοῦ πολεμικοῦ θερισμοῦ μεταξὺ τῶν ἀνδρῶν, ὧν ἡ νοημοσύνη καὶ ἡ παίδευσις προσφρόσθησαν εἰς περιφανῆ τινα ὑπηρεσίαν πρὸς τὴν ἀνθρωποτητα. Πολλοὶ οἵτινες διαφεύγουσι ζῶντες θὰ ἐπανέλθωσιν εἴτε σωματικῶς ἀνίκανοι εἴτε διανοητικῶς σεσαλευμένοι ὑπὸ τῶν τρομερῶν δοκιμασιῶν, ὥστε νὰ ἦνε ἀνίκανοι πρὸς περαιτέρω διανοητικὴν ἐργασίαν ὑψηλοτέρου βαθμοῦ.

—Τροφὴ εἰς τὴν πυρίτιδα.

«Ποῦ κατήντησεν ὁ πολιτισμός, ὅταν ἀφαιρῇ ἀπὸ τοῦ ἔργου αὐτοῦ καὶ προσφέρει ὡς τροφὴν τῆς πυρίτιδος ἄνδρας ὡς τὸν Μάξιμον Γκόρκυ, ὅστις μετέσχε πολλῶν μοχῶν ἐν Γαλικίᾳ· τὸν Κάρολον Νορδμάν, συντάκτην τοῦ ἐπιστημονικοῦ τμήματος τῆς **Ἐπιθεωρήσεως τῶν Δύο Κόσμων** ὑπηρετοῦντα τώρα ἐν Ἀλσατίᾳ, τὸν Γάλλον ποιητὴν Παῦλον Κλωτὲλ (*Paul Claudel*) ὡσαύτως εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης, οὕτινος τὰ φιλολογικὰ προτερήματα τοσοῦτον ὑπερβάλον τὰ ἐθνικὰ ὅρια, ὥστε ὑπάρχουσιν ἐν Γερμανίᾳ «Κλωδελιαναὶ» ἑταιρεῖαι πρὸς μελέτην τῶν συγγραφῶν του.

«Ἀξιωματικὸς τοῦ πεζικοῦ εἰς τὸ μέτωπον περιέγραψεν ἐν ἐπιστολῇ του πρὸς τοὺς οἰκείους του τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ὀβίδων ἀπὸ τῶν μεγάλων γερμανικῶν τηλεβόλων, αἵτινες πλέον ἢ ἅπαξ ἔθαψαν ὁλόκληρα τμήματα ἀνδρῶν ἐντὸς τοῦ χώματος τῶν προμαχώνων· **Γενὲς οὐδεμέαν ὑπέστησαν βλάβην, καὶ ἀνασκάπτοντες αὐτοὺς τοὺς ἐχρησιμοποιοῦμεν καὶ πάλιν. Ἄλλοι ἀπέθνησκον διαμελισθέντες.**» «Ἀνεσκάπτομεν αὐτοὺς καὶ τοὺς ἐχρησιμοποιοῦμεν πάλιν» ταῦτα εἶνε φράσις ἥτις ἐντυποῦται εἰς τὴν διάνοιάν τινος σκεπτομένου περὶ τῆς χρησιμοποιήσεως ἣν ὁ πόλεμος προσέδωκεν εἰς λεπτότατα τινα πνεύματα τοῦ καιροῦ μας.

«Δὲν κατενοήσαμεν ἔτι εἰς πόσην ἔκτασιν ἡ Ἀκαδημαϊκὴ ζωὴ ὑποφέρει ἐκ τοῦ πολέμου.

—Ἡ ἐπιστημονικὴ ἔρευνα ἐσταματησεν.

«Πόσον ἡ ἐπιστημονικὴ ἔρευνα πανταχοῦ ἀνεκόπη ὑπὸ τοῦ πολέμου δύναται νὰ ἐκτιμηθῇ ἔν τινι μέτρῳ ἐξ ἄρθρου τῆς παρισινῆς «Φύσεως» (*Nature*), ἐν ᾧ μνημονεύονται εἰδικαὶ περιπτώσεις διακοπῆς τῶν διεθνῶν ἁλιευτικῶν ἐρευνῶν, διακοπὴ τῆς ἐρεύνης τῶν Τροπικῶν νόσων ἐν Ἀφρικῇ, ἡ μὴ δημοσίευσις τῶν μετεωρολογικῶν ἐκθέσεων, ἡ διακοπὴ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Διεθνοῦς Καταλόγου τῆς Ἐπιστημονικῆς Φιλολογίας, καὶ διάφορα ἄλλα ἐμπόδια εἰς τὰς σεισμολογικὰς παρατηρήσεις καὶ ἐρεύνας τῶν ἀνωτέρων στρωμάτων τοῦ ἀέρος. Εἰς τὴν ἠπειρωτικὴν Εὐρώπην καὶ τὰς Βρεττανικὰς Νήσους, οὐ μόνον Λύκεια καὶ Σχολεῖα, ἀλλὰ καὶ μουσεῖα, βιβλιοθῆκαι καὶ σοφὰ καθιδρύματα καὶ ἑταιρεῖαι παντὸς εἴδους ἐστοιμάτησαν.

—Μουσικοὶ εἰς τὸν πόλεμον.

«Οἱ Μουσικοί, λέγει ὁ κ. Ἐρνέστος Νιοῦμαν εἰς τὸν «Μουσικὸν Χρόνον» θὰ ἀμφιβάλλωσι δικαίως περὶ τῆς ἐκφροσύνης τοῦ κόσμου, ὅπου ὁ Κράϊσλερ (*Kreisler*, διάσημος γερμανὸς μουσουργός) εἶνε ὑπὸ τὰ ὅπλα κατὰ τοῦ Τιπὼ (*Thibaut*, γάλλος διαπρεπὴς μουσουργὸς) καὶ ὅπου εἶνε ἡ ἐργασία ἐκείνων ἐξ ἡμῶν οἵτινες ὀφείλομεν τὸς ὡραιοτέρους στιγμὰς τῆς ζωῆς μας εἰς τοὺς μεγάλους ἐπιζῶντας Γερμανοὺς μουσουργοὺς ὅπως πράττωμεν ὅ,τι δυνάμεθα ὅπως ἐμποδίσωμεν αὐτοὺς τοῦ νὰ ἐκχύνωσιν ἐφ' ἡμᾶς ἐπὶ πλέον ἐκ τοῦ δαιμονίου αὐτῶν. Ὅστις ἤκουσέ ποτε τὴν μεγάλην ἐκτέλεσιν τοῦ Φρὶτζ Κράϊσλερ θὰ ἀποφήσῃ τφόντι ἐπὶ τῇ παραφροσύνῃ, ὥστε νὰ μὴ εὑρεθῇ καλλιτέρα χρησιμοποιήσις δι' αὐτὸν ἢ νὰ τὸν ἀποστείλωσιν εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης νὰ κοιμᾶται τὰς νύκτας ἐπὶ τῆς ὑγρᾶς χλόης καὶ ἔπειτα εἰς τὰ χαρακώματα ἵνα ἐκριφθῇ καὶ πληγῇ ὑπὸ λογχοφόρου Κοζάκου.

—Μεγάλα χαρίσματα ματαιωθέντα.

«Οὐδέποτε πρότερον ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ κόσμου ὁ πολιτισμὸς ὑπέμενε τόσον ὀδυνηρὰν ἀπώλειαν διὰ τῆς μετατροπῆς τῶν μεγίστων χαρισμάτων εἰς καταστρεπτικὰς ἐπιχειρήσεις. Ἐν ἥττονι βαθμῷ ὑποφέρουσι προσέτι ὑπὸ τῆς καταθλίψεως τῆς φάσεως ταύτης ἐπὶ τοῦ πνεύματος τῶν ἀνθρώπων ὅσοι παραμένουσιν οἶκοι, νεκροῦντες τὰς δυνάμεις τῆς σκέψεως καὶ τῆς φαντασίας αὐτῶν καὶ ἀπαγορεύοντες τὴν ἐξάσκησιν τῶν ὡριμωτάτων προτερημάτων αὐτῶν. Ἀκούει τις καλλιτέχνας, οἵτινες παραπονοῦνται ὅτι ἐλησμόνησαν σχεδὸν ὅτι ἔγραφόν ποτε εἰκόνας, καὶ συνθέτας οἵτινες ἀπὸ τῆς ἐκρήξεως τοῦ πολέμου ἐγίνοντο ἀνίκανοι ὅπως χαράξωσι καὶ μίαν κεραίαν (πάρα).

Γοργὴ μόνον ἐπισκόπησις εἶνε ἀναγκαία ἐπὶ τὸν ὁλκὸν τῶν ἐρειπίων ἅτινα κατέλιπεν ὄπισθέν του ὁ πόλεμος ἐν τῇ καταστροφῇ ἢ τῇ βλάβῃ τῶν φιλολογικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν θησαυρῶν, ὅσοι ἐκεῖντο κατὰ τὴν πορειὰν αὐτοῦ. Πᾶς πόλεμος διεξάγεται ὑπὸ βανδάλων καὶ ὁ παρὼν δὲν εἶνε ὁ ἔσχατος ἐν τούτῳ. Ἐνταῦθα, πρὸ σέτι, πλήρης ἐκτίμησις τῶν ἀπωλειῶν εἶνε ἀδύνατος.

Σοβαρώταται ἀπώλειαι δὲν εἶνε πάντοτε αἱ μάλιστα προέχουσαι εἰς τὰ τηλεγραφήματα τῶν ἐφημερίδων. Ἡ πυρπόλησις μεγάλης βιβλιοθήκης ἐφελκύεται τὴν γενικὴν προσοχὴν, δύναται ὅμως τὸ προογενόμενον κακὸν ἐκ τούτου νὰ εἶνε αἰσθηματικόν.

Ὁ γαῦρος κοσμοπολιτισμὸς τῆς ἐπιστήμης, τῆς τέχνης καὶ τῶν γραμμάτων ὑπέμεινε πλῆγμα ἀπότοῦ ὁποίου μετὰ πολλὰ μόνον ἔτη θὰ ἀναλάβῃ.

Σ. Κ. Φ. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι αἱ ἀνυπολόγιστοι καταστρεφαὶ τοῦ παρόντος πολέμου προξενοῦσι φρίκην, διότι διεξάγεται οὗτος μεταξὺ πεπολιτισμένων ἐθνῶν καὶ πρὸς ἐξυπηρέτησιν ταπεινῶν συμφερόντων οἰκονομικῶν καὶ τυφλοῦ ἐθνικοῦ ἐγωϊσμοῦ, ἐντούτοις τιμᾷ τὸν σύγχρονον πολιτισμὸν ἡ παρουσία εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τοῦ πολέμου περιφανῶν ἀνδρῶν ἐν τοῖς γράμμασι καὶ ἐν ταῖς ἐπιστήμαις ἐμφαίνουσα τὸ μεγαλεῖον τῆς ἐννοίας τῆς πατρίδος πρὸ τοῦ ὁποίου πᾶσα ὑπεροχὴ ἰσοπεδοῦται, ἐπαληθεύει δὲ τὸ τοῦ Περικλέους περὶ τῶν Ἀθηναίων; ....**«Φιλοσοφοῦμεν ἄνευ μαλακίας.**

ΑΓΑΘΗ ΜΕΡΙΜΝΑ

ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ

ΤΟ ΚΑΘΗΚΟΝ ΤΗΣ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Ἐν τῷ προλαβόντι φύλλῳ κατεδείξαμεν τὴν ἀνάγκην καὶ τὴν λυσιτέλειαν τῆς συγκεντρώσεως τῶν διαφόρων Ἐκπαιδευτηρίων ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ πόλει κατὰ περιφερείας ἀκαδημαϊκὰς εἰς πᾶσαν ἐκτεταμένην χώραν. Εἴδομεν ὅτι καὶ οἰκονομικοὶ καὶ παιδευτικοὶ λόγοι ἐπιβάλλουσι τὴν συγκέντρωσιν ταύτην· ἀλλὰ καὶ ἄλλη σοφὴ πρόνοια τῶν πόλεων, αἵτινες ἀποτελοῦσι τοιαῦτα κέντρα ἐκπαιδευτικὰ ἐξαίρει πολλῷ μᾶλλον τὸ ἀναγκαῖον καὶ λυσιτελὲς τῆς συγκεντρώσεως.

Ἐν Γερμανίᾳ ὑπάρχουσι πολλὰ κέντρα ἐκπαιδευτικὰ πρὸς ἐπιστημονικήν, θεωρητικὴν καὶ πρακτικὴν μόρφωσιν τῆς νεότητος. πᾶσα δὲ καταβάλλεται φροντὶς ὑπό τε τῶν ἀρχῶν καὶ αὐτῶν τῶν πολιτῶν ὅπως ὁ βίος διὰ τοὺς ξένους σπουδαστὰς καθιστᾶται εὐάρεστος καὶ τερπνὸς καὶ παρέχηται εἰς αὐτοὺς πᾶσα δυνατὴ ψυχαγωγία, ἁρμόζουσα εἰς τὴν ἀνωτέραν μόρφωσιν αὐτῶν.

Ἐπὶ τούτοις αἱ ἐκπαιδευτικαὶ ἀρχαὶ ἐπικοινωνοῦσι μετὰ τῶν δημοτικῶν καὶ πολιτικῶν τοιούτων καὶ πρὸς ἐπιτήρησιν τοῦ βίου καὶ τῆς καθέδρου διαγωγῆς καὶ συμπεριφορᾶς τούτων ἐκτὸς τῶν Ἐκπαιδευτηρίων.

Τοὺς σπουδαστὰς πάντας καὶ ἰδίᾳ τοὺς ξένους παρακολουθεῖ πανταχοῦ ἔξ τε τὸν κατ' οἶκον καὶ τὸν ἔξω βίον ἡ ἀστυνομία, χωρὶς νὰ παρενοχλῇ τούτους οὐδαμῶς, οὐδ' ὑπόνοιαν παρέχουσα εἰς αὐτοὺς περὶ τούτου, καὶ ἐν εἰδικῷ βιβλίῳ περιγράφεται ὁ βίος ἕκαστος παντὸς σπουδαστοῦ, ὥστε οἱ γονεῖς ἢ κηδεμόνες καὶ μακρόθεν δύνανται νὰ γνωρίζωσι περὶ τούτων ἀπευθυνόμενοι εἴτε πρὸς τὴν προϊσταμένην ἐκπαιδευτικὴν ἀρχὴν εἴτε πρὸς τὴν ἀστυνομίαν ἢ τὴν δημοτικὴν τοιαύτην.

Ἐν Γαλλίᾳ, ὅπου ἡ πολιτεία καὶ οἱ δῆμοι ἀποστέργουσι νὰ ἐπεμβαίνωσιν ὁπωσδήποτε εἰς τὴν προσωπικὴν ἐλευθερίαν καὶ τὸν ἰδιωτικὸν βίον καὶ πόρρωθεν ἔστω τῶν πολιτῶν, τὴν ἐπιτήρησιν καὶ ἐπαγρύπνησιν ἐπὶ τῶν ξένων ἰδίᾳ σπουδαστῶν ἐξασκεῖ ἡ ἰδωτικὴ πρωτοβουλία.

Ἐπειδὴ ἐν τῷ προηγηθέντι φύλλῳ πρόκειται παράδειγμα παρέσχομεν τὴν γαλλικὴν μεγαλόπολιν Λυών, ταύτην θὰ προβάλωμεν καὶ νῦν.

Αἱ Πανεπιστημιακαὶ ἀρχαὶ ἐπικαλοῦνται τὴν σύμπραξιν καὶ βοήθειαν διακεκριμένων πολιτῶν, ἐξ ὧν καταρτίζεται ἐν σῶμα ἐπονομαζόμενον

«Κηδεμονευτικὴ ἐπιτροπὴ τῶν ξένων σπουδαστῶν»

καὶ ταύτην ἐν Λυὼν ἀπετέλουν τῷ 1913 πρόσωπα τὰ ὁ κ. Ι. Ταβερνιέ, Πρόεδρος, πρώην πρόεδρος τοῦ δικηγορικοῦ σώματος, ὁ κ. Πουτιέ, ἀντιπρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Λυωνικῆς Πιστωτικῆς Τραπέζης, ὁ Δρ Ρκρά, καθηγητὴς τῆς Σχολῆς τῶν Τεχνῶν, ὡς ἀντιπρόεδρος, ὁ κ. Σιμών, γνωστὸς βιομήχανος, ταμίας, ὁ κ. Ρουά, καθηγητὴς τοῦ Ἀμπερείου Λυκείου, γραμματεύς. Τὰ λοιπὰ δὲ μέλη τῆς ἐπιτροπείας ταύτης εἶνε βιομήχανοι, μεγαλέμποροι, νομικοί, συνταξιοῦχοι ἀξιωματικοί, ἱερεῖς διαφόρων θρησκευμάτων, ἰατροί, καθηγηταί κλπ.

Ἕκαστος τούτων εἶνε κηδεμὼν ἑνὸς μόνον σπουδαστοῦ ἢ πολὺ μικροῦ ἀριθμοῦ τοιούτων, ἵνα δύναται νὰ ἐπιτηρῇ τούτους ἀποτελεσματικῶς. Ὁ κηδεμόνες πληροφοροῦνται περὶ τῆς ὑγείας, τῆς διαγωγῆς, τῶν μελετῶν καὶ τῆς προόδου τῶν κηδεμονευομένων, καὶ διὰ τῆς ἐπιτροπείας ἕκαστος κηδεμὼν γνωστοποιεῖ περὶ τούτων εἰς τοὺς γονεῖς εἴτε διὰ δελτίων περιοδικῶν εἴτε, ἐν ἀνάγκῃ, καὶ εἰς ἐξαιρετικὰς περιστάσεις δι' ἰδιαιτέρων ἐπιστολῶν.

Ἡ Ἐπιτροπεία ἀναλαμβάνει νὰ τοποθετῇ τοὺς ξένους σπουδαστὰς ὡς οἰκοτρόφους εἰς οἰκογενείας ἀγαθῆς φήμης, ὅπου δύνανται οὗτοι νὰ εὕρωσιν, ἐπὶ ἴσαις δαπάναις, ἀνετώτερον βίον ἢ εἰς ξενοδοχεῖον καὶ πρὸς τελειοποίησιν ἐν τῇ γαλλικῇ γλώσσῃ. Ἀναλαμβάνουσι τὴν φύλαξιν τῶν χρημάτων, ἐὰν ἐπιθυμῶσιν οἱ γονεῖς καὶ κατὰ τὰς παρεχομένας ὁδηγίας, διὰ τὰς δαπάνας τῶν σπουδῶν καὶ τὰς βιωτικὰς ἀνάγκας τῶν σπουδαστῶν. Κατατίθενται διὰ λογαριασμὸν τῆς Ἐπιτροπείας εἰς πάντα τὰ ὑποκαταστήματα καὶ παρὰ τοῖς ἀντιπροσώποις τῆς Λυωνικῆς Πιστωτικῆς Τραπέζης (*Credit Lyonnais*).

Ἡ Λυὼν εἶνε μία τῶν πλουσιωτέρων καὶ βιομηχανικωτέρων πόλεων τῆς Γαλλίας, οὐχ ἧττον πᾶσαν καταβάλλει μέριμναν καὶ προσπάθειαν ὅπως συγκεντροῖ ὡς οἷόν τε πλείονας ξένους σπουδαστὰς, καὶ διακεκριμένοι αὐτῆς πολῖται θεωροῦσιν ὅτι παρέχουσιν ἐκδούλευσιν εἰς τε τὴν ἰδίαν πόλιν καὶ τὴν Γαλλίαν μεριμνῶντες ὑπὲρ τῶν ξένων σπουδαστῶν καὶ ἐργαζόμενοι ὅπως ἐμπνεύσωσιν ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν ἔξω κόσμον καὶ συγκεντρώσωσιν ὡς πλείστους σπουδαστὰς εἰς τὴν πόλιν αὐτῶν.

Ἡ ἐπαγρύπνησις ἐπὶ τῆς διαγωγῆς καὶ τῆς μορφώσεως τῆς νεότητος ἐθεωρήθη ὑψηλὸν καὶ εὐγενὲς καθῆκον τῶν ἄγαν προηγμένων ἐν τῷ πολιτισμῷ πολιτειῶν καὶ κοινωνιῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων αὐτῶν χρόνων, μάλιστα δὲ ἐν Σπάρτῃ καὶ ἐν Ἀθήναις. Ἡ Σπαρτιατικὴ πολιτεία εἶχεν ἀναλάβει τὴν φροντίδα τῆς ἀνατροφῆς καὶ παιδεύσεως τῶν Σπαρτιατῶν ἐκ παίδων ὑποκαταστήσασα ἑαυτὴν εἰς πάντα τὰ καθήκοντα καὶ τὰ δικαιώματα τῶν γονέων, καὶ περὶ τοιούτου συστήματος οὐδεὶς λόγος δύναται νὰ γένηται σήμερον.

Ἐν Ἀθήναις ὅμως ἀνωτάτη ἐποπτεύουσα τὴν νεότητα ἀρχὴ ἦτο ὁ Ἄρειος Πάγος ἐπεμβαίνων ἔν τινι μέτρῳ καὶ εἰς τὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ τῶν πολιτῶν, καὶ τὸ ἀττικὸν τοῦτο σύστημα ὑπὸ πνεῦμα εὐρύτερον καὶ ἐλευθεριώτερον παρεδέχθησαν καὶ ἑνασκοῦσιν αἱ μᾶλλον προηγμέναι χῶραι καὶ πόλεις σήμερον.

Ἡ Λευκωσία καὶ διοικητικῶς εἶνε πρωτεύουσα τῆς Νήσου καὶ γεωγραφικῶς εὑρίσκεται ἐν τῷ κέντρῳ αὐτῆς καὶ πυκνοτέραν πάσης ἄλλης πόλεως ἔχει τὴν συγκοινωνίαν μετὰ πάντων τῶν μερῶν τῆς Νήσου, ἐπὶ τούτοις δὲ τυγχάνει καὶ παγκύπριος ἀγορὰ τοῦ εἰσαγωγικοῦ ἰδίᾳ ἐμπορίου.

Τὴν Λευκωσίαν δι' ὅλου τοῦ ἔτους ἐπισκέπτονται ἔμποροι καὶ βιομήχανοι πάσης τάξεως, γαιοκτήμονες καὶ μάλιστα χωρικοὶ μεταπράται πανταχόθεν τῆς Νήσου προερχόμενοι, καὶ οὕτω παρέχεται εὐκολία καὶ ἀφορμὴ πρὸς ἐπίσκεψιν καὶ ἐπαγρύπνησιν ἄμεσον τῶν σπουδαζόντων ἐνταῦθα νέων ὑπὸ τῶν γονέων αὐτῶν.

Ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἡ συγκέντρωσις τῶν διαφόρων ἐκπαιδευτηρίων ἐν Λευκωσίᾳ εἶνε ἀναγκαία καὶ συμφέρουσα εἴς τε τὴν πόλιν ταύτην καὶ εἰς τὴν ἀσφαλεστέραν καὶ ἀρτιωτέραν παίδευσιν τῆς Κυπρίας Ἑλληνίδος νεότητος, πᾶσα δὲ περὶ ἀποκεντρώσεως εἰσήγησις, ἂν δὲν ἀπορρέει ἐξ ἀμαθείας καὶ πλάνης ἀφορμὴν ἔχει τὴν μοχθηρίαν καὶ τὴν κακοβουλίαν.

Μεγάλη ἐντούτοις εὐθύνη ἀπὸ τῆς συγκεντρώσεως ταύτης βαρύνει ἐπὶ τὴν Ἑλληνικὴν Κοινότητα τῆς Λευκωσίας, ἥτις ὀφείλει νὰ κατανοήσῃ ὅτι μέγιστον συμφέρον ἔχει ὅπως κατακτήσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς Νήσου ἁπάσης, ἐπαγρυπνοῦσα καὶ ἐπὶ τὴν λειτουργίαν τῶν Ἐκπαιδευτηρίων καὶ ἰδίᾳ ἐπὶ πάντων τῶν ξένων μαθητῶν, πρῶτον περὶ τῶν ἰδίων τέκνων φροντίζουσα.

Αἱ Σχολικαὶ ἀρχαὶ τῆς Λευκωσίας καὶ παιδονομίαν ὥρισαν διὰ τὰ ἐκπαιδευτήρια τῆς Μέσης καὶ κατωτέρας παιδείας καὶ τακτικῶς πληροφοροῦνται οἱ γονεῖς καὶ οἱ κηδεμόνες περὶ τῆς προόδου καὶ τῆς διαγωγῆς τῶν τέκνων αὐτῶν διὰ μηνιαίων ἢ τριμήνων ἐλέγχων καὶ αἱ κατοικίαι τῶν ξένων μαθητῶν ἐξελέγχονται πως. Ἐντούτοις ἀπαιτεῖται πολλῷ μεγαλειτέρα μέριμνα καὶ ἐργασία ἐν τούτῳ, καὶ πάντες οἱ χρηστοὶ καὶ ἔντιμοι πολῖται ὀφείλουσι νὰ ἐνισχύωσι τὸ ἔργον τῶν ἐκπαιδευτικῶν ἀρχῶν.

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΦΙΛΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Ἐπεκροτήσαμεν τὴν πρωτοβουλίαν ἑνίων συμπολιτῶν ἡμῶν πρὸς ἵδρυσιν τοῦ Γυμναστ. Συλλόγου «Τὰ Παγκύπρια» καὶ ἠλπίσαμεν ὅτι θὰ συνετελεῖτο σοβαρὰ καὶ μεμελετημένη ἐργασία ὅπως ἐγκαινισθῇ περίοδος νέας καὶ εὐρυτέρας ζωῆς τοῦ φιλαθλητισμοῦ, ἁρμοδιώτατοι δὲ πρὸς τοῦτο ἦσαν οἱ ἀπὸ ἡλικίας καὶ μορφώσεως νέοι, οἵτινες εἶχον καὶ καθῆκον πρὸς τοῦτο.

Δυστυχῶς ὅμως φαίνεται ὅτι ἐπεκράτησεν ἐν ταῖς πρώταις ἐκείναις ἐνεργείαις ὁ δικηγορισμός, κοινωνικὸς σάραξ ὀλέθριος, καὶ κατέληξαν αὗται εἰς ἀπελπιστικῶς ἰσχνὸν ἀποτέλεσμα. Ἀντὶ νὰ συνέλθωσιν ὡς οἷόν τε πλεῖστοι συμπολῖται καὶ μάλιστα νέοι εἰς τόπον δημόσιον εἰς πάντας εὐπρόσιτον, καὶ οἱ δυνάμενοι νὰ ἐκθέσωσι πρὸς τὴν εὐρεῖαν συνέλευσιν τὰ ἀγαθὰ τοῦ φιλαθλητισμοῦ, περιωρίσθησαν εὐάριθμα καὶ ἔντιμα ἄλλως πρόσωπα εἰς ἰδιωτικὰς συσκέψεις καὶ μετὰ τὴν σύνταξιν κανονισμῶν καὶ καταστατικοῦ ἐνήργησαν ἐσπευσμένην ἐγγραφὴν 30—35 προσώπων ὡς συνδρομητῶν καὶ τῇ προπαρελθούσῃ Τετάρτῃ, ἄνευ προηγουμένης δημοσίας προσκλήσεως, συνῆλθον εἰς ἰδιωτικὸν σωματεῖον, περὶ τοὺς 30, ἐνῷ ἄλλοι τούτων ἠγνόουν τὸν τόπον τῆς συνελεύσεως, καὶ ἐνήργησαν ἀρχαιρεσίας, καθ' ἃς εὑρέθησαν οἱ 15 τούτων ὡς ὑποψήφιοι.

Ἐθεωρήσαμεν συμφέρον καὶ εἰς τὴν ἀξιοπρέπειαν τῶν ἐκλεγέντων προσώπων καὶ εἰς τὴν ὑποστήριξιν τοῦ φιλαθλητισμοῦ ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν τιμὴν τῆς πόλεως, νὰ ἀποσιωπήσωμεν τὰ γενόμενα ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι οἱ ὑπεύθυνοι καὶ χάριν ἑαυτῶν θὰ ἀνεθεώρουν ταῦτα.

Ἐντούτοις εἴδομεν δημοσιευθέντα τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἀρχαιρεσιῶν, χωρὶς νὰ μνημονεύηται καὶ ὁ τόπος τῆς συνελεύσεως, μὲ ὕφος καὶ τόνον τείνοντα νὰ πείσωσι τὸ Κοινὸν ὅτι ὁ νέος Γυμν. Σύλλογος ἐκπροσωπεῖ τὴν Λευκωσίαν ἐν τῷ Παγκυπρίῳ φιλαθλητισμῷ.

Ἐγκλευάσθη ἄλλοτε ὑπό τινων, κατὰ τρόπον ἀγενέστατον ἡ συγκρότησις τοῦ Συλλόγου τῆς Ἑνώσεως τῶν Κυπρίων παρ' ἡμῖν, ἐνῷ αἱ ἑλληνίδες κυρίαι καὶ δεσποινίδες ἠριθμοῦντο ὑπὲρ τὰς 80 καὶ δημοσίᾳ ἐγνωστοποιήθη ὁ χρόνος καὶ ὁ τόπος τῆς συνελεύσεως, ὅστις ἦτο κατάστημα οὐχὶ ἰδιωτικὸν ἀλλὰ κοινοτικόν, τὸ Παρθεναγωγεῖον Φανερωμένης, καὶ ἐγένοντο αἱ ἀρχαιρεσίαι κανονικώτατα.

Καὶ ἡ Ἕνωσις τῶν Ἑλληνίδων Κυπρίων εἶνε αὐτὴ ὑπεύθυνος καὶ ἑαυτὴν ἐκπροσωπεῖ μόνην ἐν ταῖς ἐνεργείαις αὐτῆς, ἐνῷ ὁ Γυμναστικὸς Σύλλογος κατὰ τὰ ἑκάστοτε Παγκύπρια θὰ ἐκπροσωπῇ τὸν φιλαθλητισμὸν τῆς πόλεως Λευκωσίας, ἐρωτῶμεν δὲ ἄν, ὡς συνεκροτήθη οὗτος, δύναται πράγματι νὰ ἐκπροσωπῇ τὴν πόλιν καὶ νὰ τυγχάνῃ τῆς ὁμοθύμου συνδρομῆς καὶ ὑποστηρίξεως πάντων.

Ὅπερ δὲ χεῖρον, δὲν κατεβλήθη προσπάθεια ὅπως τὸν σύλλογον ἀποτελέσωσι κυρίως νέοι φίλαθλοι παρέχοντες τὴν ἐλπίδα ὅτι μετὰ ζέσεως καὶ ζήλου φιλοπάτριδος θὰ μετέλθωσι προσωπικῶς τὸν φιλαθλητισμὸν προσελκύοντες εἰς τὴν κονίστραν καὶ τὸν στίβον ὡς οἷόν τε πλείστους ἄλλους νέους.

Δὲν ἐφανταζόμεθα ὅτι καὶ ὁ Γυμναστικὸς Σύλλογος θὰ κατήντα εἰς σωματεῖον τὴν ὑπόστασιν αὐτοῦ ἔχων μόνον εἰς τὰς στήλας ἑνίων ἐφημερίδων ὡς συνέβη δι' ἄλλα μὴ σοβαρὰ ἢ καὶ παιδαριώδη τοιαῦτα, καὶ πεποίθαμεν ὅτι καὶ τὰ κατονομασθέντα πρόσωπα, κατὰ πάντα ἀξιότιμα, θὰ ἀναλογίζονται τὴν βαρεῖαν εὐθύνην ἣν ἀνέλαβον καὶ διὰ τὴν ἐνίσχυ

σ.ν τοῦ φιλαθλητισμοῦ παρ' ἡμῖν καὶ διὰ τὴν τιμὴν τῆς πόλεως κατὰ τὰ ποσεχῆ Παγκύπρια.

Σκοπὸς παντὸς Γυμναστ. Συλλόγου δ.ν εἶνε ὅπως παρασκευασθῶσιν ἐκ τῶν ἐκόντων 4—5—10 ἀθληταὶ ἵνα ἀγωνισθῶσι κατὰ τὰ ἑκάστοτε Παγκύπρια ἀλλὰ πρὸς εὐρυτάτην διάδοσ.ν τοῦ φιλαθλητισμοῦ ἐν ταῖς τάξεσι πάσης τῆς νεότητος.

Χάριν τῆς τιμῆς τῶν ἐκλεγέντων, ὡς ἐξελέγησαν, προσώπων δὲν ἐδημοσιεύσαμεν τὰ ὀνόματα αὐτῶν—καὶ μάλιστα κατὰ τάξιν ἐπιτυχίας(!)—καὶ χάριν τῆς τιμῆς τῆς Λευκωσίας καθιστῶμεν τὰ γενόμενα γνωστά, ἵνα τὴν εὐθύνην φέρωσιν οἱ κυρίως ὑπεύθυνοι.

Αἱ ἐν λόγῳ ἐφημερίδες ἀποσκοποῦσι κυρίως εἰς διαφήμισιν τῶν οἰκείων ἐκπαιδευτηρίων μνημονεύουσαι τῶν ἐπιθεωρήσεων τοῦ κ. Ἀρχιεπόπτου καὶ ὁσάκις μάλιστα αὐξάνεται ἡ διὰ τὴν δ.δασκαλίαν τῆς Ἀγγλικῆς χορηγία καὶ λησμονοῦσι τὸ τοῦ Βιργιλίου:

Φοβοῦ τοὺς ... καὶ δῶρα φέροντας. Τὸ κενὸν ἂς συμπληρωθῇ ὑπὸ τοῦ ἀναγνώστου.

Ὠμεν, πρὸς Θεοῦ, ἄγρυπνοι καὶ ξηλότυποι μάσης δυνατῆς ἐλευθερίας καὶ μὴ γινώμεθα λεληθότες ἐθελόδουλοι καταβαυκαλώμενοι καὶ παραπλώμενοι ὡς νήπια ἢ ὡς ἀφελεῖς ἀνατολῖται.

ΤΟ ΓΕΩΡΓ. ΤΜΗΜΑ

Η ΑΠΟΧΩΡΗΣΙΣ ΤΟΥ Κ^ΟΥ ΦΟΥΜΗ

Τὸ Παγκύπριον Κοινὸν βαθεῖαν αἰσθάνεται λύπην πληροφορούμενον ὅτι ὁ Ἐπόπτης τῆς Γεωργίας κ. Φούμης μετὰ τριετῆ εὐδοκιμωτάτην καὶ λυσιτελεστάτην δράσιν ὑπὲρ τῆς ἐν πᾶσιν ἐπιδόσεως τῆς Γεωργίας παρ' ἡμῖν ἀποχωρεῖ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Γεωργ. Τμήματος ἐπανερχόμενος προσεχῶς εἰς τὰ ἴδια.

Ἡ ἐλευθέρα Ἑλλὰς ἔχει ἤδη μεγάλην ἀνάγκην τῶν ὑπηρεσιῶν γεωπόνων καὶ μάλιστα τῆς περιωπῆς τοῦ Ἐπόπτου τῆς Γεωργίας κ. Φούμη, καὶ ὡς πρὸς αὐτὸν ἡ ἀποχώρησις ὀδεμίαν προξενεῖ ζημίαν, ζημιοῦται ὅμως ἡ γεωργία τῆς Κύπρου στερουμένη τῶν πολυτίμων ὑπηρεσιῶν αὐτοῦ.

Ὁ γεωργικὸς κόσμος ὅλος τῆς Νήσου εἶνε ἁρμοδιώτατος ὅπως ἐκτιμήσῃ τὴν ἐλλὴν λαμπρὰν ὑπηρεσίαν τοῦ κ. Φούμη. διότι ἐν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ εὗρεν ὁ Κύπριος γεωργὸς τὸν πεφωτισμένον διδάσκαλον καὶ τὸν πρακτικὸν καὶ ἀκάματον ἐδηγὸν καὶ συνεργάτην πρὸς πᾶσαν βελτίωσιν γεωργικήν.

Ὁ κ. Φούμης ἐγένετο κατ' ἐξοχὴν πρακτικὸς γεωπόνος, καὶ τοιούτου εἶχεν ἀνάγκην μάλιστα ἡ ὁστεροῦσα μεγάλως παρ' ἡμῖν γεωργία. Ἐπισκεπτόμενος ὁ κ. Ἐπόπτης τὰς ἀγροτικὰς κοινότητας συνῆγεν ἐπὶ τὸ αὐτὸ τοὺς ἀγρότας καὶ συνδιελέγετο οἰκειότατα μετ' αὐτῶν ἐν γλώσσῃ σαφεῖ καὶ ἁπλῇ, διερωτῶν καὶ διαπυνθανόμενος περὶ πάντων τῶν ἀναγομένων εἰς τὴν πρακτικὴν καὶ ἐμπειρικὴν ἐξάσκησιν τῆς γεωργίας· ἐπηνόρθου τὰ κακῶς γινόμενα ἐκ παραδόσεως καὶ ἀπεδέχετο καὶ ἐπεδοκίμαζε τὰ καλῶς ἔχοντα καὶ πειραματιζόμενος εἰς τοὺς ἀγρούς, εἰς τοὺς κήπους τῶν χωρικῶν καὶ ἐφαρμόζων ὅ,τι ἦτο ἐφαρμοστὸν πρὸς βελτίωσιν ἔπειθεν οὐχὶ διὰ θεωριῶν καὶ λόγων δυσνοήτων εἰς ἀγρότας ἀλλὰ δι' ἔργων καὶ ἐφαρμογῶν, τοῦθ' ὅπερ ἀποτελεῖ τὴν ἀποτελεσματικωτάτην διδασκαλίαν καὶ ἐδηγίαν διὰ χωρικούς.

Ὁ κ. Φούμης ὑπὲρ πάντα προκάτοχόν του καὶ συνάδελφόν του εἶχε κατακτήσει τὴν τυφλὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ γεωργικοῦ κόσμου ἐν Κύπρῳ, καὶ τοῦτο εἶνε μέγιστον καὶ λυσιτελέστατον κατόρθωμα πρὸς ταχεῖαν καὶ σταθερὰν βελτίωσιν καθόλου τῆς γεωργίας.

Δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ διαλάβωμεν ἐν τῷ μικρῷ χώρῳ τοῦ φύλλου τούτου ὅσα πολλὰ καὶ μεγάλα συνετέλεσεν ὁ κ. Φούμης κατὰ τὸ τριετὲς βραχύτατον σχετικῶς διάστημα ὑπὲρ τῆς γεωργίας ἐν Κύπρῳ, καὶ ἁπλῶς δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν, ὅτι κατεπολέμησε τὴν δυσπιστίαν, τὸν δισταγμὸν τὴν ἀμφιβολίαν καὶ τὸ συντηρητικὸν πνεῦμα τῶν χωρικῶν τάξεων, ὥστε νὰ ἐνδιαφέρωνται ὑπὲρ πάσης νέας βελτιώσεως καὶ νὰ ἐφαρμόζωσι πᾶσαν νέαν μέθοδον καὶ νὰ χρησιμοποιῶσι νέα καὶ τελειότερα ἐργαλεῖα καὶ μηχανήματα.

Ἡ γεωργικὴ τάξις ὁμολογεῖ πρὸς βαρύ τι σῶμα, πολὺ δυσκόλως μετακινοῦμενον, μετακινηθὲν ὅμως ἅπαξ καὶ ὑπερνικηθεῖσης τῆς ἀδρανείας αὐτοῦ, μετὰ κινήσεως ἐπιταχυνομένης φέρεται ἐπὶ κατωφερείας. Τὴν κίνησιν ταύτην κυρίως μετέδωκεν ὁ κ. Φούμης εἰς τὸν γεωργ. κόσμον τῆς Νήσου.

Ἐγένετο γνωριμώτατος εἰς ἁπάσας σχεδὸν τὰς ἀγροτικὰς κοινότητας καὶ παρὰ πάσαις ταύταις ἠκούσαμεν εὐφήμως φερόμενον τὸ ὄνομά του καὶ τὴν ἀνεπιφύλακτον πρὸς αὐτὸν ἐμπιστοσύνην πάντων τῶν γεωργῶν.

Ὁ κ. Φούμης εἰς τὸ Γ. Τμῆμα προσεπόρισε μέγιστον παράγοντα πρὸς ἀποτελεσματικὴν εὐρυτάτην δρᾶσιν ἀνὰ τὴν Νῆσον διὰ τῆς ἐμπνευσθείσης πρὸς αὐτὸ ἐμπιστοσύνης τῶν γεωργῶν, ἐπὶ ὃ καὶ οἱ γεωργοὶ δὲν παύονται ἀπευθυνόμενοι πρὸς αὐτὸ διὰ πᾶσαν χρήσιμον πληροφορίαν καὶ ἐδηγίαν.

Ὁ κ. Φούμης εὗρεῖαν καὶ ὑψηλὴν ἔχων ἀντίληψιν τῆς ἐπιστημονικῆς συνεργασίας, πρῶτος αὐτὸς συνέστησε πρὸς τὴν κυβέρνησιν ὅπως συγκροτηθῇ ἐπιστημονικὸν προσωπικὸν παρὰ τῷ Γεωργ. Τμήματι καὶ ἐθεσπίσθη ὁ περὶ ἐπιθεωρητῶν νόμος, καθ' ὃν θὰ διωρίζοντο ἐξ τοιοῦτοι διὰ τὰς ἓξ Ἐπαρχίας τῆς Νήσου.

Ἡ Κυβέρνησις ἐντοῦτοις ἠλάττωσε τούτους εἰς τρεῖς ὕστερον καὶ διὰ τὰς τρεῖς ταύτας θέσεις πολὺ ἐδυσκολεύθη νὰ διορίσῃ ἀληθῶς ἐπιστήμονας γεωπόνους ἐπιδεξιαμένη πνεῦμα ὀπισθοδρομικὸν καὶ δυσμενὲς πρὸς ἐγχωρίους ἐπιστήμονας.

Ἡ Κυβέρνησις προέβη ἐπὶ τούτοις εἰς ἀληθὲς πρᾶξικόπημα· ἐνῷ ὁ κ. Ἐπόπτης προσεπάθει νὰ καταρτίσῃ ἐπιστημονικὸν προσωπικὸν ἐν τῷ Γ. Τμήματι, ἡ Κυβέρνησις διώρισε διευθυντὴν τῆς Γεωργίας τὸν ἄγγλον γραφειοκράτην κ. Πέβαν ἄνθρωπον ὅλως ἀδαῆ καὶ ἄπειρον τῶν γεωργικῶν, καίπερ φιλόπονον καὶ ὑπὸ ἀρίστων ὑπερτοῦ τόπου ἐμπνεόμενον διαθέσεων.

Τὸ πρᾶξικόπημα τοῦτο ἀποτελεῖ ἔντως ἔγκλημα κατὰ τῆς γεωργίας τοῦ τόπου. Εἶνε συνήθεια τῆς Κυβερνήσεως νὰ διορίζῃ πάντα ἀδαῆ Ἄγγλον εἰς παχυμίσθους θέσεις, μόνον ἀλλ' ἰσχυρότατον προσὸν ἔχοντα τὴν ἀγγλικὴν καταγωγήν του καὶ τὸ προσὸν τοῦτο τίθεται ὑπὲρ πᾶν ἄλλο.

Ἐντοῦτοις τῶν ἐπιστημονικῶν ὑπηρεσιῶν οἱ προϊστάμενοι ἀναγκαίως καὶ ἀπαραιτήτως πρέπει νὰ ὦνε ἐπιστήμονες εἰδικοὶ πρὸς τὴν δίκαιαν ὑπηρεσίαν, καὶ διὰ τοῦτο τῶν δικαστηρίων προΐστανται νομομαθεῖς, τοῦ Ἰατρικοῦ Τμήματος ἐπιστήμονες Ἰατροί, καὶ τῶν Δημ. Ἔργων πάντως πτυχιοῦχοι μηχανικοί.

Τοῦ Γεωργ. Τμήματος, ὅμως κατ' ἐξοχὴν ἐπιστημονικοῦ καὶ πρακτικοῦ, προέστησεν ἡ Κυβέρνησις ἄνδρα ὅλως ἀνεπιστήμονα καὶ ἀδαῆ τῶν γεωργικῶν, καὶ τοῦτο φοβούμεθα ὅτι εἶνε ἡ κυριωτάτη αἰτία τῆς ἀποχωρήσεως τοῦ κ. Φούμη.

Εἶνε ἀκατανόητον πῶς ἐπιστημονικὸν προσωπικὸν θὰ διευθύνεται ὑπὸ ἀνεπιστήμονος, καὶ πῶς θὰ τηρῇ ἡ ὑπηρεσία τοῦ Γεωργ. Τμήματος ἐνιαίαν καὶ ὡρισμένην κατεύθυνσιν πρὸς σταθερὰν προαγωγὴν καὶ ἐπίδοσιν τῆς καθόλου γεωργίας ἐν τῇ νήσῳ. Τὰς συγκρουσμένας πολλάκις καὶ διϊσταμένας γνώμας καὶ σκέψεις περὶ διαφόρων γεωργ. ὑποθέσεων μεταξὺ τοῦ ἐπιστημονικοῦ προσωπικοῦ δὲν ὑπάρχει ἡ πρεσταμένη ἐπισημονικὴ ἀρχὴ ἵνα ἑνώσῃ καὶ βασανίσῃ καὶ εὕρῃ τὴν ὑγιεστέραν καὶ ὀρθοτέραν, καὶ κατ' ἀνάγκην θὰ περιπίπτῃ εἰς πλάνας ἢ θὰ παρασύρεται ὑπὸ προσωπικῶν ἐπηρεασμῶν.

Αἱ δυσάρεστοι αὗται συνέπειαι ἐγένοντο ἀπὸ μηνῶν ἤδη αἰσθηταὶ ἐν τῷ Γεωργ. Τμήματι καὶ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ αὐτοῦ ἐξεδηλώθησαν ἀταξία καὶ ἀνωμαλίαι ἐπὶ βλάβῃ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Τμήματος καὶ τῆς σταθερᾶς ἐπιδόσεως τῆς Γεωργίας.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΥΠΟΜΝΗΣΙΣ

Ὁ οὐρανοβάμων Ἀπόστολος προέτρεπε τὸν Τιμόθεον λέγων:

«Μετὰ πρώτην καὶ δευτέραν νουθεσίαν παραιτοῦ».

Τὴν παραγγελίαν ταύτην εὐρίσκομεν ὀρθοτάτην ὡς πρὸς τὸν Παιδαγωγικὸν κ. Χ. Μαραθεύτην.

ΓΟΥΣΤΑΥΟΥ ΛΑΦΦΩΝ

ΤΑ ΑΠΑΝΤΑ

Ἐξετυπώθησαν εἰς τόμον ἐκ 232 σελίδων μετὰ φιλοκαλίας καὶ διατεταγμένα κατὰ χρονολογικὴν τάξιν τὰ φαιδρὰ καὶ χαρίεντα ποιήματα τοῦ Γάλλου μὲν τὴν καταγωγήν, Κυπρίου δὲ τὴν γέννησιν καὶ Νεοέλληνος τὴν καρδίαν, τὴν ψυχὴν καὶ τὴν γλῶσσαν ἀειμνήστου

ΓΟΥΣΤΑΥΟΥ ΛΑΦΦΩΝ

ἐκδοθέντα ὑπὸ τοῦ γυναικαδέλφου αὐτοῦ κ. **Ἀριχάρδου Βαρζίλαι**, υἱοῦ καὶ τούτου μεγάλου φιλέλληνος Ἰταλοῦ καὶ ἀξιωματικοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ.

Θὰ ἀποτελέσωσι φαιδρὸν καὶ προσφιλὲς ἀνάγνωσμα κατὰ τὰς ὥρας τῆς σχολῆς παντὸς Ἕλληνος καὶ πάσης Ἑλληνίδος.

Ἡ Μοῦσα τοῦ Γουσταύου Λαφφὼν συνενοῦ τὴν Ἑλληνογαλλικὴν χάριν καὶ φειδρότητα μετὰ τοῦ Ἑλληνογαλλικοῦ ἐνθουσιασμοῦ καὶ ἔχει μεταπτώσεις ποικίλας κατὰ τὰς ποικίλας ἐμπνεύσεις καὶ τὰ συναισθήματα τοῦ περιβάλλοντος καὶ τῆς ἡλικίας, πάντοτε ὅμως αἱ ἐμπνεύσεις εἶνε ἀπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ τοῦ Ἀνατολικοῦ ὁρίζοντος καὶ τοῦ κόσμου.

Τὰ Βιβλιοθεσεῖα καὶ Βιβλιοπωλεῖα τοῦ κ. Χρ. Π. Ρώσσου μεταφέρθη ἐν τῇ Στοᾷ Ἑλλάκκου ἔναντι τοῦ βιβλιοπωλείου κ. Π. Ρώσσου καὶ παραπλεύρως τῆς Ἀσφαλιστ. Ἑταιρείας «Ρωσσία».

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

ΠΑΝΔΗΜΟΣ ΔΕΗΣΙΣ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Τηλεγραφικὴ ἀγγελία τῇ π. Κυριακῇ ἐκ Λάρνακος δι' Ἀλεξανδρείας ὅτι ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἀσθενεῖ βαρέως καὶ ἀποσύρεται τῶν ὑποθέσεων τοῦ Κράτους, ἐν τέλει δὲ ὅτι ἀγωνιᾷ καὶ ἡ Ἑλλὰς ἅπασα διατελεῖ ἐν συγκινήσει παρήγαγε γενικὴν καὶ βαθυτάτην κατάπληξιν ἀνὰ τὴν πόλιν ἡμῶν, πνίγουσα τὴν λαλιὰν ἐν τῷ λάρυγγι πάντων καὶ μὲ συνεσπασμένα τὰ πρόσωπα ἀναλύουσα τοὺς ὀφθαλμοὺς πάντων εἰς δάκρυα.

Τῇ 10.45 π. μ. μόλις ἐκυκλοφόρησεν ἡ τρομερὰ ἀγγελία διὰ παραρτήματος τοῦ «Κυπρ. Φύλακος» καὶ τῇ 11.15' π. μ. ὁ εὐρύχωρος ναὸς Φανερωμένης ἦτο κατάμεστος κόσμου, καὶ ἐξηκολούθουν χείμαρροι προσκυνητῶν προσερχόμενοι ἐκ πασῶν τῶν διευθύνσεων τῆς πόλεως.

Ἐν μέσῳ τοῦ παμπληθοῦς ἐκείνου ἐκλησιάσματος ἐπεκράτει σιγὴ αὐτόχρημα νεκρικὴ καὶ καθηλώθησαν ὅπου ἅπαξ ἔστησαν οἱ δὲ πλεῖστοι προσερχόμενοι ἐπ' ἄκρων δακτύλων βαίνοντες διεισέδυνον εἰς τὸν ναὸν κρατοῦντες τὴν ἀναπνοὴν αὐτῶν ἵνα μὴ ταράξωσι τὴν ἄκραν ἠρεμίαν καὶ τὴν νεκρικὴν σιγήν.

Ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἀφίκετο ἐν καιρῷ καὶ οἱ χοροὶ ἠρξαντο ψάλλοντες χαμηλῇ τῇ φωνῇ τὰ παρακλητικὰ πρὸς τὴν Θεοτόκον τροπάρια μεθ' ὃ ἠνεῴγη ἡ Ὡραία Πύλη καὶ ἐξῆλθε ἡ Α. Μακαριότης φέρουσα χροσοστικὴν περιβολὴν καὶ στᾶσα ἐπὶ βραχὺ ἐπὶ τῆς κατωτέρας βαθμίδος τοῦ θρόνου ἐπανῆλθεν ἐπὶ τοῦ Ἱ. Βήματος καὶ περιστοιχουμένη ὑπὸ τῶν ἐφημερίων καὶ τῶν Ἱεροδιακόνων ἔκλινε τὸ γόνυ καὶ μετ' αὐτοῦ πάντες ὡς εἷς ἄνθρωπος ἔπεσον εἰς γόνατα ἐπὶ τοῦ δαπέδου.

Ἡ Α. Μακαριότης ἀπήγγειλεν ἐκτενῆ δέησιν κατὰ τὸ τυπικὸν πρῶτον μετὰ φωνῆς διακοπτομένης ὑπὸ τῆς ψυχικῆς ταραχῆς καὶ συγκινήσεως, ἐνῷ τὴν βαθυτάτην σιγὴν διέκοπτον λυγμοὶ δυσκόλως συγκρατούμενοι μέσῳ τοῦ παμπληθοῦς ἐκκλησιάσματος· ἐν τέλει ἡ Α. Μακαριότης ἐδεήσατο τῷ Κυρίῳ ὅπως **σώσῃ τὸν Βασιλέα τῶν Ἑλλήνων καὶ μέγαν Στρατηλάτην καὶ προστάτην τῆς Ὀρθοδόξου πίστεως, ἵνα ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ αἰνῇ καὶ μεγαλύνῃ τὸ μέγα καὶ πάντιμον ὄνομα τοῦ Κυρίου εἰς αἰῶνας αἰώνων.**

Ἡ δέησις ἔληξε καὶ μετὰ τοῦ Προωθιεράρχου τὸ πλημμύροῦν πλῆθος ὠρθώθη, ἔστη δὲ ὡς ἀπολελιθωμένον καὶ μετὰ τὸ πέρας τῆς τελετῆς ἐπὶ χρόνον ἱκανὸν ὡσεὶ δισταζον νὰ καταλίπῃ τὸν ἱ. τόπον, ἤρξατο δὲ βραδέως διαλυόμενον ἐν μέσῳ πρωτοφανοῦς ἠρεμίας.

Τοσοῦτον ἦτο ἡ σιγὴ καὶ ἡ ἠρεμία ἐπιβλητική, ὥστε καὶ οἱ παῖδες καὶ τὰ νήπια ἐφαίνοντο παθόντα ἀφασίαν καὶ δυσκαμψίαν καὶ δι' ὅλης τῆς τελετῆς νὰ παραμένουν ἀκίνητα καὶ ἄφωνα.

Ἡ ἀνθρωπόμαζα ἐν τῷ ναῷ κατεμήθη εἰς ὁμάδας ἀνὰ τοὺς ὁδοὺς καὶ τὰ πεζοδρόμια ἢ εἰς τὰ διάφορα κέντρα καὶ χαμηλοφώνως ἀνεμέτρουν τὴν ἐθνικὴν συμφορὰν καὶ ἐξέφραζον τὴν εὐχὴν ὅπως διαφεύσθῃ ἡ εἴδησις ἡ σώσῃ ὁ Θεὸς τὸν Βασιλέα.

Ἡ Α. Μακαριότης ἀπηύθυνε τηλεγράφημα πρὸς τὸν Πρωθυπουργὸν κ. Γουναρίν διαβιβάζων τὴν Παγκύπριον εὐχὴν ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τοῦ Βασιλέως καὶ διαπυνθανόμενος περὶ τῆς ὑγείας τῆς Α. Μεγαλειότητος. Ὁ κ. Δήμαρχος καὶ ἄλλα πρόσωπα ἀπηύθυνον εἴτε εἰς Ἀθήνας εἴτε πρὸς τὸ ἐν Λάρνακι Προξενεῖον τηλεγραφήματα πρὸς περαιτέρω πληροφορίας.

Αἱ ὁμάδες πυκναὶ κατηφεῖς ἀνέμενον ἐναγωνίως νεωτέρας πληροφορίας καὶ εἰς τὰ καφενεῖα δὲν ἐπανελήφθησαν αἱ διάφοροι παιδιαὶ μέχρι τῆς ὄψης ἑσπερινῆς ὅτε ἀφίκετο ἀγγελία παρὰ τοῦ ἐν Λάρνακι Ἑλληνικοῦ Προξενείου ὅτι **ὁ Βασιλεὺς εἶνε ἐκτὸς κινδύνου καὶ ἐπῆλθε βελτίωσις ἐπαισθητή.**

Ἡ ἀνακούφισις ὑπῆρξε γενικὴ καὶ πάντων τὰ χείλη ἐμυθύρισαν εὐχαριστίας καὶ δόξολογίαν πρὸς τὸν Σωτῆρα Θεόν.

Ἀπὸ τῆς π. Δευτέρας τὸ Ἑλληνικὸν Προξενεῖον, κατ' ἐξαίρεσιν νομίζομεν τιμητικήν, λαμβάνει καθ' ἑκάστην παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν Δελτίον περὶ τῆς πορείας τῆς ὑγείας τοῦ Βασιλέως μας, δημοσιευόμενον ἐν παραρτήματι.

Κατὰ ταῦτα ἡ νόσος εἶνε πλευρῖτις ξηρὰ καὶ δεξιά, καὶ ἡ βελτίωσις εἶνε κανονικὴ καὶ σταθερὰ πρὸς παρηγορίαν τοῦ Ἑλληνισμοῦ σύμπαντος μετὰ ἰατρείας περιβάλλοντος τὸν Βασιλέα Του.

ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΛΛΑΣ ΠΟΛΕΙΣ

Μετὰ τὴν ἐν Λευκωσίᾳ δέησιν καὶ εἰς Λάρνακα καὶ εἰς Λεμεσὸν ἐτελέσθησαν πάνδημοι δεήσεις μετὰ τῆς αὐτῆς βαθείας κατανύξεως καὶ ψυχικῆς συντριβῆς, ἀπεστάλησαν δὲ παρὰ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ δημοτικῶν ἀρχῶν τηλεγραφήματα εὐχετήρια ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τοῦ Βασιλέως.

Ἕνεκα τῆς Κυριακῆς ἡ εἴδησις δὲν μετεδόθη ἐγκαίρως καὶ εἰς τὰ χωρία. ἄλλως ἡ Κύπρος σύμπασα θὰ ἔπιπτεν εἰς γόνατα δεομένη ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως αὐτῆς.

* * * *

ΔΙΑΚΟΠΗ ΤΟΥ ΔΕΛΤΙΟΥ

Ἀπὸ τῆς προχθὲς τὸ ἐν Λάρνακι Β. Προξενεῖον δὲν λαμβάνει παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος ἡμερήσιον δελτίον περὶ τῆς ὑγείας τοῦ Βασιλέως μας. Τοῦτο ἐμφαίνει ὅτι ἡ ὑγεία τῆς Α. Μεγαλειότητος ἀποκαθίσταται καὶ ἡ δημοσίευσις δελτίου κατέστη περιττή.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΚΗ ΓΡΑΜΜΗ

Ἀπὸ τῆς ἑβδομάδος ταύτης ἐνεκαινιάσθη νέα ἀτμοπλοϊκὴ γραμμὴ διὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀτμοπλοίου «Ἑλένη» τῆς Ἀνατολικῆς Ἀτμοπλοΐας Πανταλέοντος. Ὡς ἄμεσον ἀποτέλεσμα τῆς νέας γραμμῆς ἐπέτυχεν ἡ ἔκπτωσις τῶν ναύλων τοῦ συμβατικοῦ ἀτμοπλοίου τῆς «Χεδιβικῆς Ἑταιρείας», καὶ ἡ ἀπαλλαγὴ τῆς ἐξωτερικῆς ἐμπορίας τῆς Νήσου ἀπὸ τοῦ μονοπωλιακοῦ καταναγκασμοῦ.

Οὐδεὶς τῶν Κυπρίων ἐμπόρων θὰ λησμονήσῃ τὰς περιπετείας καὶ τὰς ἀβαρίας τῶν ἐμπορευμάτων του, καὶ τὴν φθορὰν ἰδίᾳ πάντων τῶν ἐδωδίμων ποσίμων τοιούτων, ἢ ἀφότου ἡ Κυπριακὴ μὲν ἀτμοπλοΐα διελύθη, τὰ Ἑλληνικὰ δὲ ἀτμόπλοια ἕνεκα τῶν δύο πολέμων καὶ μετ' αὐτοὺς διὰ τὴν μεγάλην ἀλλαχοῦ ναυτιλιακὴν κίνησιν, ἐπαυσαν νὰ προσεγγίζωσιν εἰς Κύπρον.

Τὰ παθήματα ἂς γίνωσι μαθήματα· ἂς μὴ λησμονῶσι δὲ ποτὲ οἱ Ἕλληνες ἔμποροι, ὅτι ἡ ναυτιλία εἶνε μὲν ἐμπορικὴ ἀλλὰ καὶ κατ' ἐξοχὴν ἐθνικὴ ἐπιχείρησις ἀνυπολογίστους παρέχουσα ἐκδουλεύσεις καὶ ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐν πολέμῳ εἰς τὸ ἑλληνικὸν Κράτος καὶ τὸ ἑλληνικὸν Ἔθνος ὅλον.

Ἂς προσπαθήσωσι διὰ τοῦτο οἱ Ἕλληνες φορτωταὶ καὶ παραλήπται νὰ συνδέσωσι ἐν ἁρμονίᾳ τὸ ὁλικὸν συμφέρον μετὰ τοῦ πρὸς τὴν ὅλην πατρίδα καθήκοντος.

Ἡ Ἀνατολικὴ Μεσόγειος εἶνε θάλασσα ἑλληνικὴ καὶ πρέπει νὰ καλυφθῇ ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς σημαίας.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ ἀγωνιστὴς τῶν δύο πολέμων δύναται νὰ ἐνοικιάσῃ τὸ μετάλλιον μετὰ τῶν διεμβολῶν παρὰ τοῦ ἐν Λάρνακι Ἑλλην. Προξενείου πιστοποιῶν δεόντως τὴν ταυτότητά του.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ὁ ἀγαπητὸς φίλος καὶ ἔγκριτος δικηγόρος ἐν Βαρωσίοις κ. Γ. Σ. Ἐμφιετζῆς ἔδωκεν ὑπόσχεσιν γάμου πρὸς τὴν ἐπέραστον καὶ σεμνὴν δεσποινίδα Μαριάνναν Α. Κωνσταντινίδου τῆς ἐγκρίτου ἐκεῖ οἰκογενείας.

ΑΦΙΚΕΤΟ ἐξ Ἀθηνῶν ὁ ἄριστος καὶ εὐελπὶς σπουδαστὴς τῆς Νομικῆς κ. Γ. Χ. Γεωργιάδης.

ΕΚ ΒΑΡΩΣΙΩΝ

ΤΑ ΑΝΘΕΣΤΗΡΙΑ

Τὰ ἡμέτερα ἐκπαιδευτήρια ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῶν ἀνθεστηρίων ἐξέδραμον ἔξωθι τῆς πόλεως καὶ διὰ τῶν ὁδῶν αὐτῆς οἱ μαθητικοὶ ὅμιλοι ἔψαλλον ᾄσματα φαιδρὰ εἰς τὸν ξανθὸν Μάϊον καὶ τὴν θάλλουσαν φύσιν.

Τὴν 6 μ. μ. τῇ εὐγενεῖ πρωτοβουλίᾳ τοῦ Σωματείου τῶν Ἑλληνίδων ἐτελέσθη ὡραία ἑορτὴ εἰς τὸν δημόσιον κῆπόν μας, ὅπου ἡ Μανδολινάτα τῆς «Ἀνορθώσεως» ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Δ. Δημητριάδου ἀνέκρουεν ὡραίας ἐπικαίρους συνθέσεις, εὐγενεῖς δὲ δεσποινίδες μέλη τοῦ Σωματείου προσέφερον ἄνθη εἰς τοὺς Ἐπισκέπτας.

ΤΟ ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΟΝ

Τῇ π. Τρίτῃ συνεδρίασαν τὸ περιοδεῦον Κακουργιοδικεῖον ἐξεδίκασε τὰς ἐν τῷ πινακίῳ του ὑποθέσεις ὡς ἑξῆς:

1. Τὸν Σολωμὸν Χριστοφόρου ἐκ Πραστείου, κατηγορούμενον ἐπὶ βιασμῷ ἠθῴωσεν.
2. Τοὺς Γεώργιον Πέτρου καὶ Στυλῆν Γεωργίου ἐξ Ἀγκαστίνας κατηγορουμένους ἐπὶ κλοπῇ διὰ ρήξεως ἀπέλυσεν ἐπὶ ἐγγυήσει £20 ἑνεκεν τοῦ νεαροῦ τῆς ἡλικίας των.
3. Τὴν χ' Ἀλισαβοῦν Πετρῆ ἐξ Ἀγκαστίνας ἐπὶ κλεπταποδοχῇ ἀπέλυσεν ἐπὶ ἐγγυήσει £20.

ΤΟ ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ

Ἡ β' κλήρωσις τοῦ Λαχείου τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου διὰ τὸ 1915 ἐγένετο τῇ 3 μ. μ. τῆς προπαρελθούσης Κυριακῆς καὶ ἐξήχθησαν οἱ ἑπόμενοι λαχνοί.

Ὁ ἀριθμὸς 57,101 ἐκέρδισε δραχμὰς 80,000.

Ὁ ἀριθμὸς 40,051 ἐκέρδισε δραχμὰς 20,000.

Οἱ ἀριθμοὶ 46,194, 49,726 ἐκέρδισαν ἀνὰ δραχμὰς 2,500.

Οἱ ἀριθμοὶ 50,705, 000,435, 99,250 90,665, 91,091, 06,057, ἐκέρδισαν ἕκαστον ἀνὰ δραχμὰς 1,000.

Οἱ ἀριθμοὶ 46,588, 19,587, 79,977 76,642, 21,541, 67,282, 60,052, 15, 468, 31,705, 88,617, 08,754, 61,353, 95,934, 80,661, 63,355 ἐκέρδισαν ἕκαστος ἀνὰ δραχμὰς 400.

Οἱ ἀριθμοὶ 85,045, 49,911, 32,187, 21,964, 10,735, 29,474, 64,454, 62, 887, 30,054, 79,066, 01,282, 37,617 58,132, 47,580, 10,955, 75,878, 87,142, 19,018, 62,288, 18,631, 65,076, 54,043, 83,422, 91,700, 41,941, ἐκέρδισαν ἕκαστος ἀνὰ δραχμὰς 200.

Καὶ ἕτεροι 1950 ἀριθμοὶ κερδίζουν ἀνὰ 40 δρχ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ὁ Κος καὶ ἡ Κα Κ. Ι. Πανταζῆ ἐκφράζουσι τὸς ἀπείρους εὐχαριστίας των πρὸς πάντας, οἵτινες ἔσχον τὴν εὐγενῆ καλωσύνην νὰ συγχαρῶσιν αὐτοὺς ἐπὶ τῇ τελέσει τῶν γάμων των.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΑΓΟΡΑ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Σῖτος τὸ κοιλὸν	γρ. »	60—65
Κριθὴ	» »	20—23
Βρόμη	» »	19—20
Ὄροβος	» »	36—40
Ἄνισον ἡ ὀκᾶ	»	6—6 1)2
Λινόσπορος	» »	2
Κουκκία ξηρὰ	» παρ.	70—80
Σταφ. μαῦραι	» »	75—80
« βραστοὶ	» »	70—75
Γεσίμηλα γαλ.	» »	60—70
Κρόμμυα	» »	55—60
Ἔλαια ἐντ. ἡ λίτρ.	γρ.	31—32
Βάμβαξ	» »	23—25
Οἶνοι τὸ γομάρι	»	110 - 160
Κουμανδαρία	»	260
Ρακὴ σούμα 20 β. ἡ ὀκᾶ		2 1)2 γρ

ΑΠΟΙΚΙΑΚΑ

Ὄρυζα ὁ σάκκος	γρ.	255
Σάκχαρον ἡ ὀκᾶ	»	7 1)4
Σάπων Ἑλληνικὸς Χαριλάου καὶ Κανελλοπ

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

—Δέησις ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως καθ' ἅπασαν τὴν Ἑλλάδα.

Ἐκ τῶν κομισθεισῶν διὰ τοῦ χθεσινοῦ ταχυδρομείου ἀττικῶν ἐφημερίδων ἡ νόσος τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ἡμῶν Κωνσταντίνου δυσάρεστον καὶ ἐπίφοβον μέχρι τινὸς ἔλαβε τροπὴν ἀπὸ τῆς προπαρελθούσης Τετάρτης, ὅτε οἱ θεραπεύοντες Αὐτὴν ἰατροὶ κ.κ. Σάββας καὶ Ἀναστασόπουλος διέγνωσαν δεξιὰν ξηρὰν πλευρίτιδα· ὁ πυρετὸς καὶ οἱ σφυγμοὶ μετὰ τῶν σφύξεων καὶ τῆς ἀναπνοῆς ἐπετάθησαν τῇ π. Τετάρτῃ, ὅτε ἡ Ἱ. Σύνοδος δι' ἐγκυκλίου της προσεκάλεσεν ἅπασαν τὴν ἐλευθέραν Ἑλλάδα εἰς κοινὴν δέησιν ἐν τοῖς ναοῖς διὰ τὴν προπαρελθοῦσαν Πέμπτην.

Αἱ δεήσεις ἐγένοντο καθ' ἅπασαν τὴν Ἑλλάδα πάνδημοι καὶ κατανυκτικώτατα καὶ ἡ καταλαβοῦσα τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν σύμπαντα βαθυτάτη συγκίνησις μέχρι καταπλήξεως περιγράφεται διὰ τοῦ αὐτοῦ τόνου καὶ ὕφους, δι' οὗ καὶ ἡμεῖς ἐγράψαμεν ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ, ἐκτετυπωμένῳ πολὺ πρὸ τῆς ἀφίξεως τῶν ἀττικῶν ἐφημερίδων, ἵνα καταδειχθῇ ἡ πλήρης καὶ ἀκριβὴς ταὐτότης τῶν αἰσθημάτων μέχρι λατρείας τοῦ Πανελληνίου πρὸς τὸν μέγαν Βασιλέα καὶ ἔνδοξον Στρατηλάτην Κωνσταντῖνον ΙΒ'

Ὁ λαὸς τῶν Ἀθηνῶν κατέκλυζε τὴν πρὸ τῶν ἀνακτόρων πλατεῖαν καὶ ἐναγωνίως ἀνέμενε νέας πάντοτε πληροφορίας περὶ τῆς ὑγείας τοῦ Βασιλέως καὶ τὸ ἀνακτορικὸν γραφεῖον κατέκλυζε καθ' ἑκάστην χείμαρρος τηλεγραφημάτων ἐξ ἁπάσης τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Τὸ ἰατρικὸν Συμβούλιον ἀπεφήνατο ὅτι ἔδει ἡ Α. Μεγαλειότης νὰ μὴ ἀσχολῆται εἰς τὰς ἐξωτερικὰς ἐθνικὰς ὑποθέσεις καὶ τοῦτο περιήγαγεν εἰς ἀμηχανίαν τὴν Κυβέρνησιν καὶ παρέσχεν ἀφορμὴν εἰς τὴν τηλεγραφικὴν ἀγγελίαν ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἀπεσύρθη τῶν ὑποθέσεων τοῦ Κράτους.

Εὐτυχῶς ἡ βελτίωσις τῆς ὑγείας τοῦ Ἄνακτος βαίνει, σταθερῶς καὶ γοργῶς βελτιουμένη.

Ὁ «Ρωμηὸς» πρὸς τὸν Βασιλέα.

Ὁ «Ρωμηὸς» τοῦ π. Σαββάτου ἀφιερώνει μοναδικοὺς στίχους εἰς τὴν ἀσθένειαν τοῦ Βασιλέως. Σὺν ἄλλοις ψάλλει στὸν «Ρήγα»!

Σ' αὐτὸν ποῦ στέκεται ψηλὰ
σ' αὐτὸν, ποῦ Νίκη τοῦ γελᾷ
καὶ τὸ σπαθί του ζώνει,
ἀρρώστια δὲν ριζώνει.
Ἀπὸ τοῦ κόσμου τὴν ψυχὴ
μὲ θλίψι καὶ μὲ πόνο
μιὰ μεγάλη προσευχὴ
φθάνει ψηλὰ στὸν Θρόνο.
Τοῦτος τοῦ Γένους θησαυρὸς
μοῦλ' μὲ τοῦτον ὁ Σταυρὸς
καὶ κάθε θεία χάρις
Σήκω, κουμπάρε τοῦ στρατοῦ,
μὲ τὸ σπαθί τοῦ λυτρωτοῦ
λεβέντης καββαλάρης
Σέλλωστε γιὰ τὸν νικητὴ
τὰ φτερωμένα τάτια,
δὲν πᾶν γιὰ τέτοιο λυτρωτὴ
ἀρρώστειες καὶ κρεββάτια
κι' ἂν ὅλα πάρουνε φωτιὰ καὶ γίνουνε [τιβάρι
ὁ Βασιλιᾶς νἆναι καλὰ κι' Αὐτὸς τὰ [ξανοφτιάνει.

—Ἡ εὐμενὴς οὐδετερότης τῆς Ἑλλάδος.

1)5.—Μετὰ τὴν ἐν Ὑπουργ. Συμβουλίῳ λεχθεῖσαν ἀπόφασιν ἐν ὁμοφωνίᾳ τῶν μελῶν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Στέμματος περὶ ἐμμονῆς τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν εὐμενῆ πρὸς τὰς Δυνάμεις τῆς Ἀντάντ οὐδετερότητα, ἡ θέσις τῆς Ἑλλάδος ἐξακολουθεῖ ἀμετάβλητος.

Καθ' ὑπερθύρους δ' ἀνακοινώσεις, αἱ ἐκδηλωθεῖσαι διαθέσεις τῆς Τριπλῆς Συνεννοήσεως, μὴ συγκατατεθείσης νὰ ἐγγυηθῇ τὴν ἀκεραιότητα τοῦ Κράτους, δὲν παρέχουν τὸ ἐνδεχόμενον ταχείας τοιαύτης μεταβολῆς τῆς καταστάσεως.

—Διακοπὴ τῶν συνεννοήσεων.

Ὑπὸ τῆς λογοκρισίας ἐπετράπη νὰ τηλεγραφηθῇ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ὑπὸ τῶν ἀνταποκριτῶν τῶν ἐφημερίδων ἡ ἀπόφασις τῆς Κυβερνήσεως ὡς ἑξῆς:

«Αἱ διαπραγματεύσεις τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῆς Ἀντάντ, προσκρούσασαι ἐπὶ τοῦ ὅρου τῆς ἐγγυήσεως τῆς ἀκεραιότητος, διεκόπησαν προσωρινῶς. Ἡ Ἑλλὰς ἐμμένει πάντοτε εἰς τὴν οὐδετερότητα».

—Ἡ γνώμη τοῦ λαοῦ.

Ἡ Κυβέρνησις ἤδη θὰ προχωρήσῃ εἰς τὰς ἐκλογάς, ὅπως ἐρωτηθῇ ὁ λαὸς ἂν προτιμᾷ πόλεμον ἄνευ ἐγγυήσεων περὶ τῆς ἐδαφικῆς ἀκεραιότητος τῶν κεκτημένων καὶ ἄνευ ἀνταλλάγματα ἢ τὴν οὐδετερότητα.

—Ἡ ἐπίσκεψις τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ ναυπηγουμένων πολεμικῶν μας.

Κατ' ἀσφαλεῖς πληροφορίας τὸ ζήτημα τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ ναυπηγουμένων Ἑλληνικῶν σκαφῶν, περὶ τῶν ὁποίων ἐγράφη ὅτι κατεσχέθησαν παρὰ τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως ἔχει ὡς ἑξῆς:

Πρὸ εἰκοσαημέρου ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἐζήτησε τὴν συγκατάθεσιν τῆς Ἑλληνικῆς ὅπως ἕνεκεν τῶν ναυτικῶν της ἀναγκῶν προβῇ εἰς τὴν ἐπίσχεσιν τῶν ἐκεῖ ναυπηγουμένων τεσσάρων ἀνιχνευτικῶν καὶ δύο καταδρομικῶν μας. Ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἐζήτησε συγχρόνως καὶ τὴν ὑποβολὴν τῶν ὅρων ὑπὸ τοὺς ὁποίους ἡ Ἑλλὰς θὰ ἦτο διατεθειμένη νὰ στέρξῃ εἰς τὴν παροχὴν τῆς ζητουμένης συγκαταθέσεως.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις προέβη ἀμέσως εἰς τὰς ἀναγκαίας ἐνεργείας, πρὸ δέκα δὲ ἡμερῶν αἱ ἀρξάμεναι διαπραγματεύσεις ἐπερατώθησαν καὶ τὰ ναυπηγούμενα σκάφη παραδίδονται εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ἥτις ὅπως διευκολύνῃ τὴν Ἑλλάδα, προέτεινεν ἀκόμη ὅπως κατασκευάσῃ ἀντὶ τῶν κατασχεθέντων ἕτερα πλοῖα.

—Ἡ εὐκαιρία δὲν ἀπωλέσθη. Λόγος τοῦ κ. Βενιζέλου.

Ὁ κ. Βενιζέλος ἐν Μυτιλήνῃ εἶπε τὰ βραχέα ταῦτα πρὸς τὸ ἐνθουσιωδῶς δεξιούμενον αὐτὸν πλῆθος τῶν Λεσβίων καὶ τῶν προσφύγων:

«Σᾶς εὐχαριστῶ διὰ τὴν ἐνθουσιώδη ὑποδοχήν, ἀλλὰ δὲν δύναμαι νὰ σᾶς ὁμιλήσω περὶ πολιτικῶν πραγμάτων, διότι εὑρίσκομαι μακρὰν τῆς πολιτικῆς.

«Ἤδη εὑρισκόμενος ἀπέναντι τῆς ὑποδούλου Αἰολίδος καὶ Ἰωνίας, εὔχομαι εἰς τὸν Ὕψιστον ὅπως βοηθήσῃ ἵνα μὴ χάσωμεν τὴν εὐκαιρίαν πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῶν ἀτυχῶν ἀδελφῶν μας».

Ὥστε ὁμολογεῖ ὁ κ. Βενιζέλος μετὰ δύο ὁλοκλήρους μῆνας ὅτι ἡ εὐκαιρία δὲν ἀπωλέσθη· θὰ ἀναγκασθῇ νὰ ὁμολογήσῃ ἐν τέλει ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἐσώθη ὑπὸ τοῦ Βασιλέως της.

Ο ΠΑΝΕΥΡΩΠΑΪΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ

Λονδῖνον 3)16. Ἑσπερινὸν ἀνακοινωθέν: Ἐνικήσαμεν τὸν ἐχθρὸν βορείως τοῦ Ὕπρ κυριεύσαντες πολλὰ χαρακώματα κατὰ τὸ μέτωπον Χιτσὰς καὶ μέρος τοῦ Στεϊνοτραῖτ. Ὡσαύτως 3 μηχανικὰ τηλεβόλα καὶ 59 αἰχμαλώτους. Ἡ μάχη βορείως τοῦ Ἀρρᾶ ἐξηκολούθησε καὶ ἐξηκολουθήσομεν προοδεύοντες.

Βορείως τοῦ Ἀρρᾶ ἡ μάχη ἐξακολουθεῖ ὁμοίως ὡς τὴν παρελθοῦσαν νύκτα καὶ προωδεύσαμεν 500 μέτρα πρὸς τὸ Σουσοιέ. Ἐγένετο σφοδρὸς ἀμοιβαῖος βομβαρδισμὸς πρὸς τὸ μέτωπον τοῦτο.

—Ἑσπερινὸν ἀνακοινωθὲν Παρισίων.

Ὁ ἐχθρὸς ἐν Βελγίῳ ἀπειλεῖται ὑπὸ ἐντελοῦς κυκλώσεως διὰ τῶν ἐπιτυχιῶν ἡμῶν· ἐξεκένωσαν τὴν παρελθοῦσαν νύκτα τὰς ὑπολειπομένας θέσεις των δυτικῶς τοῦ Ὑζέ. Διεπρήσαμεν ὅλα τὰ κερδηθέντα εἰς τὴν ἀνατολικὴν ὄχθην.

Οἱ Βρεττανοί, οἵτινες βορείως τοῦ Λαπασσὲ εἶχον ὑποστῆ ἀντεπίθεσιν σφοδροτάτην ὑπὸ τῶν Γερμανῶν τὴν Κυριακὴν νύκτα, ἐξηκολούθησαν τὴν μάχην νικηφόρως τὴν Δευτέραν καὶ κατέλαβον διάφορα χαρακώματα προξενήσαντες βαρυτάτας ἀπωλείας εἰς τὸν ἐχθρόν· γερμανικὸν ἀπόσπασμα ἐξ 700 γερμανῶν ἐμπεσὸν μεταξὺ βρετανικῶν ταχυβόλων καὶ γερμανικοῦ πυροβολικοῦ ἐντελῶς ἐξεϊντώθη.

5)16.—Ἀνακοινωθὲν Παρισίων.—Οἱ Γερμανοὶ ἐν Βελγίῳ κατέλιπον ἐν τῷ πεδίῳ τῆς μάχης 2,000 νεκροὺς καὶ μέγιαν ἀριθμὸν ὅπλων. Οἱ Γάλλοι ἠδραίωσαν τὰς προσφάτως καταληφθείσας θέσεις.

Οἱ γερμανοὶ χθὲς νύκτα ἐπεχείρησαν σφοδροτάτην ἀντεπίθεσιν μετὰ βομβαρδισμὸν διὰ τηλεβόλων καὶ βομβῶν, ἀλλ' ἀπεκρούσθησαν. Δύο γερμανικαὶ ἀντεπιθέσεις ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ Σουσοιὲ ἀνεκόπησαν ὑπὸ τοῦ πυρός μας. Οἱ γάλλοι διὰ νυκτερινῆς ἐπιθέσεως κατέλαβον σύμπλεγμα οἰκιῶν ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ Ἀβλαίν. Ἐνέργεια πυροβολικοῦ ἐξακολουθεῖ ἡμέρας καὶ νυκτὸς καθ' ὅλον τὸ μέτωπον βορείως τοῦ Ἀρρᾶ. Οἱ γερμανοὶ ἀφισθέντες ἴδιαι εἰς τὸν βομβαρδισμὸν τοῦ Ἀρρᾶ

Συνελήφθησαν σήμερον καὶ ἄλλοι αἰχμάλωτοι ἐν Βελγίῳ. Οἱ Γερμανοὶ ἐπεχείρησαν νὰ ἐπιτεθῶσι κατὰ τῆς χώρας Βερρτωβάκ ἀλλ' εὐχερῶς ἀπεκρούσθησαν.

6)5.—Ἀπὸ τῆς π. Δευτέρας πυκνὴ ἐπεκράτησεν ὁμίχλη εἰς τὸ γαλλικὸν μέτωπον καὶ κακοκαιρία ἐπιβαλοῦσα ἀπραξίαν καὶ ἠρεμίαν περὶ τὰς ποτεμικὰς ἐπιχειρήσεις.

ΡΩΣΣΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ

Τὰ κατὰ τὸ ρωσσικὸν μέτωπον εἶνε δεινότατα. Μεγάλαι συνεκροτήθησαν μάχαι ἐν Γαλικίᾳ καὶ Βουκοβίνᾳ καὶ οἱ ἀντίπαλοι ἀμφισβητοῦσιν ἑκάτερος μεγάλας νίκας ὑπὲρ ἑαυτοῦ.

Κατ' ἀνακοινώσεις διπλωματικὰς τῆς νυκτὸς τῆς προπαρελθούσης Πέμπτης ἐν Ἀθήναις, ὁ Αὐστριακὸς στρατὸς προελάσας πέρα τοῦ Λίσκο καὶ τοῦ Σανόη κατεδίωκε τοὺς Ρώσσους εἰς τὴν πεδιάδα τῆς Γαλλικίας, ὅπως μὴ δώσῃ καιρὸν καὶ ὀχυρωθῶσιν οὗτοι καὶ τοὺς ἠνάγκασε νὰ δώσωσι μάχην παρὰ τὴν Πρζημύσλ. Κατὰ τὴν μάχην ταύτην, οἱ Ρῶσσοι νέαν ὑπέστησαν σοβαρὰν ἧτταν. Περὶ τοὺς 40 δὲ χιλιάδες ἠμολωτίσθησαν.

5)18.—Ἀνακοινωθὲν Πετρουπόλεως. Τὸ μέγεθος τῆς Αὐστριακῆς καταπροπώσεως ἐν Βουκοβίνᾳ ὁλοκερῶς μηδενίζει τὴν ἐφήμερον ἐπιτυχίαν τῶν Αὐστριακῶν ἐν τῇ Δυτικῇ Γαλικίᾳ. Ἅπασα ἡ χώρα ἀπὸ Δνιέστερ μέχρι τοῦ Προύθου εἶνε ἤδη ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν μας. Ὁ Αὐστριακὸς στρατὸς φεύγει ἐν ἀτάξιᾳ μετὰ τρομερὰν ἧτταν ἐκκενῶν ἰσχυρῶς διωργανωμένην θέσιν ἐκτεινομένην ἐπὶ 100 μίλλια, πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς ὁποίας ὁ ἐχθρὸς ἐθυσίασεν ὑπερόγκους ποσότητας ὑπάρξεων καὶ χρήματος. Τὸ Τσέρνοβιτς εἶνε ἤδη ἰδικόν μας· τὰ λείψανα τοῦ Αὐστριακοῦ στρατοῦ φεύγουσι πρὸς τὸν Προῦθον καὶ εἶνε καταδικασμένος εἰς καταστροφήν. Διὰ λαμπρᾶς ἐνεργείας τὸ ἱππικόν μας ἐπελαύνει συνεχῶς κατὰ τῶν ὑποχωρουσῶν μαζῶν. Ἡ λεία καθ' ἑκάστην αὐξάνει. Τὸ μόνον σημεῖον ἐν Βουκοβίνᾳ ἀπαιτοῦν προσοχὴν εἶνε τὸ διαμέρισμα τῆς Κολομέας ὅπου ὁ ἐχθρὸς ἐνισχύθη καὶ μάχεται ἀπεγνωσμένως ἐπειδὴ εἶνε ζωτικὸν σιδηροδρομικὸν κέντρον. Ἡ ἀποτυχία τῶν Αὐστριακῶν, ἥτις εἶνε μεγίστη, θὰ καταστρέψῃ ἀμέσως πᾶσαν περαιτέρω ἀντίστασιν καθ' ἅπασαν τὴν Βουκοβίναν.

6)20. — Πετρουπόλεως Ἐπίσημον. Ἡ μάχη ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς ὄχθης καὶ ἐπὶ τοῦ ἄνω μέρους τοῦ Βιστούλα καὶ ἐν τῷ ὅλῳ τοῦ μετώπου τῆς Γαλικίας προσέλαβε χαρακτῆρα φρικώδους σφοδρότητος κατὰ τὴν Δευτέραν. Ἰσχυραὶ ἐχθρικαὶ δυνάμεις εἰς τὴν περιοχὴν Ὀπατὼβ μεγάλως πιεσθεῖσαι ἔφυγον ὀπίσθεν τοῦ Τβανίοκα καὶ ἐρρωμένως καταδιώκονται. Ὁ ἐχθρὸς εἰς τὴν περιοχὴν Ἱεροσλὰβ καὶ Ρζεζοὼφ ἐπέτυχε νὰ ἐγκαθιδρυθῇ ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὄχθης τοῦ Σὰν· ἡμεῖς κατέχομεν ὀμφοτέρας τὰς πλευρὰς τοῦ ποταμοῦ νοτίως τοῦ Ἱεροσλάβ. Ὁ βομβαρδισμὸς τῆς Πρζέμυσλ ἐξακολουθεῖ· ἀπεκρούσαρεν σφοδρὰς ἐπιθέσεις μεταξὺ τῆς Πρυζέμυλ καὶ τῶν ἐλῶν τοῦ Δνειστέρου ὅπου ὁ ἐχθρὸς μόχεται πρὸς ἐπιτυχίαν ἀντὶ πάσης θυσίας. Ἐξετοπίσαμεν τοὺς Γερμανοὺς ἐκ τῶν ταχυσκάπτων τὰ ὁποῖα εἶχον καταλαβεῖ τὴν Κυριακήν. Ὁ ἐχθρὸς εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Τελατὶν καὶ Κολόμεα ἐξηντλήθη· Προελαύνομεν ἐνταῦθα καὶ διαρκῶς συλλαμβάνομεν αἰχμαλώτους καὶ λάφυρα.

ΝΑΥΤΙΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

—Μετὰ τὴν «Λουσιτανίαν». —Ὁ «Γολιάθ».

Εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων ἀνεκοίνωσεν ὁ κ. Τσώρτσιλ, ὅτι τὸ βρεττανικὸν θωρηκτὸν «Γολιάθ» (τόνων 12,950, ναυπηγηθὲν τῷ 1900) ἐτορπιλλίσθη εἰς Δαρδανέλλια.

Ὁ Γολιάθ, εἶπεν ὁ κ. Τσώρτσιλ, χθὲς τὴν νύκτα ἀκριβῶς ἦτο ἐντὸς τῶν στενῶν προστατεύων τὸ γαλλικὸν κέρας, ὅτε προσεβλήθη ὑπὸ ἀντιτορπιλλικῶν 20 ἀξιωματικοὶ καὶ 160 ἐσώθησαν.

Ὁ κ. Τσώρτσιλ προσέθηκεν ὅτι τὸ ὑπερβρίχιον Ε14 εἰσδύσαν εἰς τὴν Προποντίδα ἐβύθισε δύο τουρκικὰς κανονιοφόρους καὶ ἓν τουρκικὸν μεταγωγικόν.

ΣΥΓΚΙΝΗΣΙΣ ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ

Ἐν Ἀγγλίᾳ ὁ κ. Ἀσκουὶθ ἀνεκοίνωσε πρὸς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων, ὅτι θὰ γένηται ἀναδιαρρύθμισις τῆς Κυβερνήσεως, προσλαμβανομένων εἰς αὐτὴν ὡς ὑπουργῶν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν κομμάτων, πρὸς σύγκρότησιν Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως, ἄνευ εὐδεμιᾶς θυσίας τῶν διαφόρων ἰδεῶν ὡς πρὸς ζητήματα ἐσωτερικά.

ΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΔΑΡΔΑΝΕΛΛΙΩΝ

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ ΣΤΑΣΙΜΟΣ

2)15.—Κατὰ χθεσινὸς πληροφορίας, εἰς τὴν χερσόνησον τῆς Καλλιπόλεως ἐξηκολούθησαν πεισματώδεις καὶ αἱματηραὶ μάχαι μεταξὺ τῶν συμμαχικῶν καὶ τῶν Τουρκικῶν στρατευμάτων. Ἀδίως αἱ μάχαι συγκροτοῦνται περὶ ἐξ τῶν ὀχυρῶν θέσεων καὶ τῶν ὑψωμάτων τοῦ Καμπᾶ Τελὲ καὶ τῆς Κριθιᾶς, ἔνθα οἱ σύμμαχοι ἀγωνίζονται νὰ ἐπικρατήσουν.

Ἡ κατάστασις στάσιμος.

Αἱ μέχρι τοῦδε ἀπώλειαι τῶν Τούρκων εἰς πάντα τὰ σημεῖα τῶν Δαρδανελλίων ὑπολογίζονται εἰς 55 χιλ. ἀνδρας. Αἱ τῶν συμμάχων θεωροῦνται ἂν ὄχι ἰσάριθμοι, πάντως σοβαρώταται, ἂν κρίνῃ τις ἐκ τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ τῶν τραυματιῶν, οἵτινες διαρκῶς μεταφέρονται διὰ τῶν μεταγωγικῶν. Φαίνεται ὅτι αἱ μέχρι τοῦδε ἐπιχειρήσεις τῶν συμμαχικῶν στρατευμάτων εἰς τὴν χερσόνησον οὐδόλως προώδευσαν. Ὁ ἀγὼν ἔχει τὸν πολιορκητικὸν χαρακτῆρα, ἄνευ ἐλευθερίας πρὸς ἐνέργειαν στρατηγικῶν κινήσεων.

Ἀναμένονται ἐντεύθεν νέαι ἐνισχύσεις τῶν συμμάχων πρὸς συμπλήρωσιν τῶν κενῶν.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΣΟΓΕΙΟΝ

Κατὰ πληροφορίας ἐν Ἀθήναις τῆς προπαρελθούσης Πέμπτης διαβιβασθείσας καὶ ἐπισήμως πρὸς τὴν Ἀγγλικὴν πρεσβείαν, ἐνεφανίσθησαν ἀπό τινος Γερμανικὰ ὑποβρύχια εἰς Μεσόγειον.

Ἡ εἴδησις προὐκάλεσε κατάπληξιν μεταξὺ τῶν ἀγγλικῶν κύκλων, κατόπιν δὲ συνεννοήσεων ἐλήφθησαν διάφορα μέτρα πρὸς ἀποτροπὴν κινδύνου.

Ἡ ἀγγλικὴ πρεσβεία ἐν Ἀθήναις ἐξέδωκε τὴν ἑπομένην προκήρυξιν.

ΑΜΟΙΒΗ ΔΡΑΧΜΩΝ 12,500

Ὁ παρέχων ἀσφαλῆ πληροφορίαν συντελοῦσαν εἰς τὴν καταστροφὴν τῶν γερμανικῶν ὑποβρυχίων τῶν ἐν τῇ Μεσογείῳ θὰ λαμβάνῃ μετὰ τὴν καταστροφὴν ἑνὸς ὑποβρυχίου ἀμοιβὴν 12,500 δραχμῶν παρὰ τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως.

Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Ἀγγλ. Πρεσβείας.

Ἐν Ἀθήναις 29 Ἀπριλίου 1915.

1)5.—Ἐσπερινὴ πληροφορία ἀσφαλοῦς πηγῆς ἀναφέρει, ὅτι ἓν ἐκ τῶν ἐμφανισθέντων εἰς τὴν Μεσόγειον Γερμανικῶν ὑποβρυχίων κατεδίωξεν εἰς τὴν Ἀδριατικὴν ἓν Ἀγγλικὸν ἐμπορικὸν ἀτμόπλοιον τῆς Ἑταιρείας τοῦ Ἀδριατικοῦ «Πεγινσουλάρ».

Τὸ ἀτμόπλοιον κατώρθωσε νὰ διαφύγῃ διὰ τῆς ταχύτητός του.

Κατ' ἀσφαλεῖς πληροφορίας ἡ ἐμφάνισις τῶν Γερμανικῶν ὑποβρυχίων ἐσημειώθη πρωΐ τὸ παρὰ τὸ Γιβραλτάρ. Μέχρι τοῦδε δὲν κατωρθώθη νὰ γνωσθῇ πῶς κατώρθωσαν τὰ ἐν λόγῳ ὑποβρύχια, ἅτινα φαίνεται πῶς δὲν ὑπερβαίνουν τὰ τρία, νὰ φθάσουν εἰς τὴν Μεσόγειον.

ΤΑ ΕΝ ΙΤΑΛΙΑ

—Ἡ πουργικὴ κρίσις

—Φιλοπόλεμοι διαδηλώσεις.

Τῇ π. Παρασκευῇ ἀνηγγέλθη διὰ τοῦ Πρακτορείου Ρέουτερ ἡ παραίτησις τοῦ Ἰταλικοῦ ὑπ. τοῦ κ. Σαλάνδρα Ὑπουργείου, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι δὲν ἔτυχεν ἐκ μέρους τῶν συνταγματικῶν ὁμάδων τὴν ὁμόφωνον ὑποστήριξιν ἐν τῇ διεθνεῖ πολιτικῇ του, ἣν ἀπαιτεῖ ἡ σοβαρότης τῆς καταστάσεως.

Ὁ Βασιλεὺς τῇ ἐπιούσῃ ἐδέχθη τοὺς προέδρους τῆς γερουσίας καὶ τῆς Βουλῆς καὶ εἶτα τοῦ κ. Τζιολίττη, ὅστις εἶνε ἀρχηγὸς τῆς πλειονοψηφίας ἐν τῇ Ἰταλικῇ Βουλῇ.

Τὰ πλήθη ἐξηγριώθησαν καὶ ἀνεβόων ἀνὰ τὰς ὁδοὺς: «Ζήτω ὁ Σαλάνδρα καὶ ὁ Σονίνο! Κάτω οἱ προδόται!»

Ἐν Μιλάνῳ ἐγένετο παμπληθὴς διαδήλωσις ἥτις ὅμως παρεκωλύθη ὑπὸ τοῦ στρατοῦ· οἱ διαδηλωταὶ ἐζητωκραύγαζον ὑπὲρ τοῦ στρατοῦ, τοῦ Τρεντίνου καὶ τῆς Τεργέστης. Ἐν συγκρούσει πρὸς ἀντιπολεμικοὺς ἐφονεύθη εἷς διαβάτης.

Διὰ τοῦ Ρέουτερ.

Ρώμη 3)16.—Ἀποκάλυψις, προξενήσασα αἰσθησιν ὅτι πρὸ μιᾶς ἑβδομάδος ἡ Ἰταλία κατήγγειλε τὴν τριπλῆν συμμαχίαν δὲν ἔκαμεν ὅμως τὴν Αὐστρίαν νὰ ἐνδώσῃ περισσότερον περὶ ἀγωγοῦσα εἰς τὴν Ἰταλικὴν Ὑπουργικὴν κρίσιν.

Ἐγένοντο μεγάλαι ὑπὲρ τοῦ πολέμου διαδηλώσεις καθ' ἅτασαν τὴν Ἰταλίαν. Ὁ Σαλάνδρα ἐποχούμενος διὰ τῆς Ρώμης ἐγένετο δεκτὸς δι' ἐπευφημιῶν παρὰ πολιτῶν καὶ στρατιωτῶν. Οἱ ὑπὲρ τοῦ πολέμου γενικῶς ἠρώτησαν τὸν Τζιολίττην τί θὰ ἔπραττεν ὅπως βοηθήσῃ τὴν λύσιν τοῦ προβλήματος. Ἀναφέρεται ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἠρνήθη νὰ δεχθῇ τὴν παραίτησιν τοῦ Σαλάνδρα.

Οἱ σοσιαλισταὶ ἐν Ἰταλίᾳ ἐκηρύχθησαν ὑπὲρ τῆς οὐδετερότητος, ἐνῷ ἀγροτικὸς πληθυσμὸς ἡσυχάζει ἐν Ἰταλίᾳ. Τηλεγράφημα τοῦ Ρέουτερ λέγει ὅτι οἱ ἄνδρες ἐκλήθησαν ὑπὸ τὰς σημαίας καὶ τὸ πλῆθος χαιρετίζει ἐνθουσιωδῶς ἐπευφημεῖ τὰ στρατεύματα, ἀπερχόμενα εἰς τὰ Αὐστροϊταλικὰ σύνορα.

Οἱ πρόξενοι (οὐχὶ οἱ πρέσβεις) τῆς Γερμανίας καὶ Αὐστρίας μετὰ τῶν οἰκείων προσωπικῶν κατέλιπον τὴν Ρώμην.

Ἐντεῦθεν ἡ Ἰταλία δὲν ἐκήρυξεν ἀκόμη τὸν πόλεμον.

Ὁ Γάλλος ἐν Λονδίνῳ πρεσβευτὴς κ. Καμπὼν ἐν ἀρχῇ τοῦ πολέμου εἶπεν: «Ἡ ὑπολειφθεῖσα Μ. Λύναμις θὰ ταχθῇ ἀνδρείως παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ νικητοῦ.

Ἐπειδὴ ὅμως ὁ νικητὴς δὲν φαίνεται ἀκόμη, ἡ Ἰταλία θὰ ἀναμείνῃ.

ΕΝ ΤΩ ΕΠΑΡΧ. ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ

Ἀρ. 229)1925.

Μεταξὺ

Ἐλευθέρη χ'' Σωτήρη ἐκ Βαρωσίων

Ἐνάγοντος,

καὶ

Παρασκευᾶ χ'' Ἠλία ἐξ Ἀχερίτου νῦν δὲ ἀγνώστου διαμονῆς.

Ἐναγομένου.

Ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ κ. Ρωσσίδου διὰ τὸν ἐνάγοντα ὅπως τὸ Δικαστήριον διατάξῃ τίνι τρόπῳ θὰ γίνῃ ἡ ἐπίδοσις ἀντιγράφου τοῦ κλητηρίου ἐντάλματος ἐν τῇ ἄνῳ ἀγωγῇ πρὸς τὸν ἐναγόμενον, καὶ ἐπὶ τῇ ἀναγώσει τῆς ἐνόρκου καταθέσεως τοῦ ἐνάγοντος:

Τὸ Δικαστήριον τοῦτο Διατάττει ἵνα ἡ ἐπίδοσις ἀντιγράφου τοῦ κλητηρίου ἐντάλματος ἐν τῇ ἄνῳ ἀγωγῇ πρὸς τὸν Ἐναγόμενον, νῦν ἀγνώστου διαμονῆς, γίνῃ διὰ τῆς δημοσιεύσεως τούτου μετ' ἀντιγράφου τοῦ διατάγματος τούτου εἰς 'δύο συνεχῆ φύλλα τοῦ «Κυπριακοῦ Φύλακος», καὶ διὰ τῆς τοιχοκολλήσεως ὁμοίων ἀντιγράφων ἐπὶ τῆς θύρας τῆς τελευταίας κατοικίας τοῦ Ἐναγομένου. Ἐὰν δὲ ὁ Ἐναγόμενος δὲν ἐμφανισθῇ πρὸ τοῦ Δικαστηρίου τούτου κατὰ τὴν 9 π. μ. τῆς 12 Ἰουλίου 1915, ἡ ἐπίδοσις ὁποιασδήποτε περαιτέρω γνωστοποιήσεως πρὸς αὐτὸν θὰ γίνῃ διὰ τῆς τοιχοκολλήσεως ταύτης ἐπὶ τοῦ πίνακος τοῦ Δικαστηρίου τούτου.

Ἐξεδόθη τὴν 7 Μαΐου 1915.

Συνετάχθη τὴν 13 Μαΐου.

(Ὑπ.) **Μ. Στεφκὲτ**
Ὀθωμ. Πάρεδρος.

Ὅτι πιστὴ μετάφρασις

Μ. Η. Εὐθυμιάδης.
Η. Ε. Δ.

ΕΝ ΤΩ ΕΠΑΡΧ. ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ

Ἀρ. 229)1915.

Μεταξὺ

Ἐλευθέρη χ'' Σωτήρη ἐκ Βαρωσίων

Ἐνάγοντος,

καὶ

Παρασκευᾶ χ'' Ἠλία ἐξ Ἀχερίτου καὶ νῦν ἀγνώστου διαμονῆς

Ἐναγομένου.

Τῷ Παρασκευᾶ χ'' Ἠλία ἐξ Ἀχερίτου,

Διὰ τοῦ παρόντος προστάσσεσθε νὰ ἐμφανισθῆτε ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου κατὰ τὴν 12 Ἰουλίου 1915 ἡμέραν δευτέραν καὶ ὥραν 9 τῆς προμεσημβρίας, ὅτε ἀκουσθήσεται ἀγωγή τις, κινηθεῖσα κατ' ὑμῶν ὑπὸ τοῦ ἄνω σημειουμένου Ἐνάγοντος, ἔστω δ' εἰς γνῶσιν ἡμῶν ὅτι, ἐὰν ἀπολείπητε νὰ ἐμφανισθῆτε, ὁ ἐνάγων δύνα